

Νέα μεγάλη επιτυχία των μαθητών του Λυκείου!

Το Γυμνάσιο - Λύκειο της Σίφνου μας έστειλε την παρακάτω ανακοίνωση, που δημοσιεύουμε συμμετέχοντας στη χαρά γονιών και δασκάλων για μία ακόμα επιτυχία του σχολείου, αν σκεφτεί κανείς ότι 10 στα 12 παιδιά που μετείχαν στις εισαγωγικές εξετάσεις, εισήλθαν σε ένα ΑΕΙ! Φέτος σύμφωνα με απόφαση του Υπουργείου και μετά από υπόδειξη της Αρχής Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων δεν δημοσιεύονται πλέον ονόματα επιτυχόντων. Ακόμα και το σχολείο έλαβε τα αποτελέσματα με κωδικούς και όχι με ονόματα (■). Περίεργο; Καινούργιο; Ίσως. Δεν μπορούμε πάντως παρά να

πειθαρχήσουμε και να περιοριστούμε στα στοιχεία που έστειλε το σχολείο, ενώνοντας πάντως τις ευχές μας προς στα παιδιά για πετυχημένες και δημιουργικές σπουδές, για καλή σταδιοδρομία και κυρίως για μία ευτυχισμένη ζωή!

Η ανακοίνωση του σχολείου

Με αισθήματα υπερηφάνειας και χαράς, συγχαίρουμε τους μαθητές του Γυμνασίου με ΛΤ Σίφνου αλλά και τις οικογένειές τους για την επιτυχία της εισαγωγής τους σε σημαντικές σχολές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Ευχόμαστε στα παιδιά μας, "Καλές σπουδές", προκοπή και επιτυχίες στη ζωή τους.

Οι θέσεις που κατέλαβαν στις σχολές είναι:

- 1) Ιστορίας- Φιλοσοφίας Πανεπ. Αθήνας.
 - 2) Φιλολογίας Πανεπ. Αθήνας.
 - 3) Παιδαγωγικής Πανεπ. Πάτρας.
 - 4) Φυσικής Πανεπ. Ιωαννίνων.
 - 5) Μηχανολόγων Μηχανικών Πανεπ. Δυτ. Αττικής.
 - 6) Διοίκησης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Κρήτης.
 - 7) Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Οικονομικού Πανεπ. Αθήνας.
 - 8) Διοίκησης Οικονομίας και Επικοινωνίας Πολιτιστικών και Τουριστικών Μονάδων ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδος.
 - 9) Οικονομικής Περιφερειακής Ανάπτυξης Παντείου Πανεπιστημίου.
 - 10) Μάρκετινγκ και Επικοινωνίας Οικονομικού Πανεπ. Αθήνας - 1η θέση επιτυχίας.
- Σημειώνουμε ότι από τους 12 υποψήφιους εισήχθησαν οι 10.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Συγχαρητήρια σε όλους τους επιτυχόντες για την εισαγωγή τους στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση! Οι πιο θερμές ευχές μας θα σας συνοδεύουν στο νέο κύκλο της ζωής σας!

Ελπίζουμε να πραγματοποιήσουν τα όνειρα και οι προσδοκίες σας για την πανεπιστημιακή σας εκπαίδευση και τη φοιτητική σας ζωή! Οφείλουμε να εκφράσουμε τις ειλικρινείς ευχαριστίες μας στους εκπαιδευτικούς που σας προετοίμασαν για το επόμενο βήμα σας!... Και σε ανώτερα!!

Ο Δήμαρχος Σίφνου
Ανδρέας Μπαμπούνος

Άης Γιάννης των Μαγγάνων, που πανηγυρίστηκε στις 28 Αυγούστου από νέους στην ηλικία πανηγυράδες. Βοήθειά τους, και του χρόνου! (Εξαιρετική φωτογραφία του Θάνου Κασιώτη)

Θυμηθήκαμε και τιμήσαμε τον Γιώργο Ματζουράνη

Στις 18 Αυγούστου, λίγες μέρες πριν από τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατο του Γιώργου Ματζουράνη, ο Πολιτιστικός Σύλλογος, με τη συνδρομή και της οικογένειάς του, διοργάνωσε μία εκδήλωση μνήμης και τιμής. Σ' αυτήν ήρθαν ειδικά στη Σίφνο για να μοιραστούν την εμπειρία τους από το Γιώργο με τον οποίο συνεργάστηκαν για πολλά χρόνια, η επίτιμη διδάκτορας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Νίκη Άντενταίερ - Αναστασιάδη, ο σύζυγός της Χάνς Άντενταίερ, καθηγητής Μεσαιωνικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας, η Ελένη Τορόση, δημοσιογράφος και συγγραφέας που

συνεργάστηκε με τον Ματζουράνη στην ελληνική εκπομπή της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας, ο γνωστός συγγραφέας Μήτσος Κασόλας και ο καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας Βαγγέλης Καραμανωλάκης. Σύντομη παρέμβαση έκανε ο εκπρόσωπος της εφημερίδας μας Μανώλης Αναστασιάδης, ενώ ο Νίκος Κακάκης διάβασε μία από τις ιστορίες του Αγγελέ και της Φλουρής από το βιβλίο των Ματζουράνη - Κορρέ "Καμένα χρόνια και καιροί". Χαριτωμένο απήχθησε εκ μέρους του Π.Σ.Σ. η Πρόεδρος Μαρία Ναδάλη. Την εκδήλωση έκλεισε με ευχαριστήρια παρέμβαση της η Σταθώ - Ρία Ματζουράνη. Συνέχεια στη σελ. 7

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΝΕΙ... ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗ ΣΙΦΝΟ. ΠΛΟΥΣΙΟ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΪΡΙ.

ΝΕΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΟΝΟΠΑΤΙΩΝ ΣΙΦΝΟΣ TRAILS

Ο Δήμος Σίφνου, με Δελτίο Τύπου, που υπογράφει ο Δήμαρχος, μας ενημερώνει για τη λειτουργία της νέας ιστοσελίδας του δικτύου πεζοπορικών μονοπατιών Sifnos Trails, προϊόν της συνεργασίας με την Κοιν.Σ.Επ. Μονοπάτια της Ελλάδας. Η νέα ιστοσελίδα είναι πιο λειτουργική και φιλική στο χρήστη από την παλαιότερη, είναι σε 5 γλώσσες, και αποτελεί την κύρια πύλη πληροφόρησης για τα μονοπάτια του νησιού.

Καθώς το πεζοπορικό κοινό της Σίφνου αυξάνεται σημαντικά χρόνο με το χρόνο και ειδικά την περίοδο πριν και μετά το καλοκαίρι, η νέα αυτή ιστοσελίδα στοχεύει στην αρτιότερη και ευκολότερη ενημέρωση του πεζοπορικού κοινού του νησιού καθώς και την προσέλκυση νέων επισκεπτών. Οι κύριες καινοτομίες της σε σχέση με την παλαιά σελίδα είναι πως:

- παρουσιάζει τις διαδρομές του νησιού με βάση θεματικά σύνολα και έχει προσδώσει σχετικά ονόματα στις διαδρομές
- οι κύριες και οι δευτερεύουσες διαδρομές έχουν κοινή παρουσίαση σε ενοποιημένες σελίδες
- δίνει βάρος στις εικόνες και το multimedia περιεχόμενο (βίντεο, Google Trekker κτλ.)
- οι χάρτες του κάθε μονοπατιού είναι διαδραστικοί, βασισμένοι στην δουλειά της χαρτογραφικής εταιρείας Staridas Geography.

Το πρόγραμμα μονοπατιών της Σίφνου, Sifnos Trails διανύει την τέταρτη χρονιά του και έχει ήδη δείξει τα αποτελέσματά του στην τοπική οικονομία, κοινωνία και περιβάλλον. Είναι ένα πρόγραμμα του Δήμου Σίφνου, το οποίο πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με την Κοιν. Σ. Επ. Μονοπάτια της Ελλάδας, και έχει καινοτομήσει σχεδόν σε όλους τους τομείς σχετικά με τον τρόπο οργάνωσης του πεζοπορικού προορισμού στην Ελλάδα.

Περισσότερες πληροφορίες θα βρείτε στην ιστοσελίδα του προγράμματος www.sifnostrails.com

Ενίσχυση του Δήμου από το Υπ. Οικονομικών για την ύδρευση

Ο, μέχρι τον πρόσφατο ανασχηματισμό, Υπουργός Εσωτερικών, Πάνος Σκουρλέτης, ανταποκρινόμενος στα αιτήματα που υπέβαλαν οι Δήμοι Σίφνου, Νομού Κυκλάδων και Ηράκλειας, Νομού Σερρών, ενέκρινε εκτάκτως επιχορηγήσεις ύψους **170.000 ευρώ** και **150.000 ευρώ** αντίστοιχα, αποκλειστικά για την αντιμετώπιση προβλημάτων που δημιουργήθηκαν από το φαινόμενο της λειψυδρίας, με χρέωση του λογαριασμού του ΥΠΕΣ, που τηρείται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για αυτούς τους λόγους.

Ένα ακόμα καλοκαίρι οδεύει σιγά - σιγά στο τέλος του. Ένα καλοκαίρι που με τη διαρκή φροντίδα του Πολιτιστικού Συλλόγου (Π.Σ.Σ.), αλλά όχι μόνο, ήταν για μία ακόμα χρονιά πολύ πλούσιο πολιτιστικά. Ο Πολιτιστικός Σύλλογος οργάνωσε τις περισσότερες από τις εκδηλώσεις. Σχεδόν σε όλες τις άλλες παρέιχε την αμέριστη στήριξη του, τεχνική, οργανωτική, επικοινωνιακή...

Οι περισσότερες επίσης εκδηλώσεις είχαν την υποστήριξη, τεχνική, πολλές φορές οικονομική αλλά βασικά ηθική του Δήμου Σίφνου και κάποιες και της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου.

Έτσι, με τη σύμπραξη πολλών συντελεστών, οργανώθηκε πληθώρα εκδηλώσεων. Συναυλίες, ρεσιτάλ και άλλες μουσικές εκδηλώσεις γνωστών και λιγότερο γνωστών αλλά πολύ αξιόλογων καλλιτεχνών, εκθέσεις ζωγραφικής και φωτογραφίας, θεατρικές παραστάσεις, παραστάσεις Καραγκιόζη και άλλες παιδικές κλπ.

Ο χώρος της εφημερίδας, περιορισμένος πάντα, δεν επιτρέπει την εκτεταμένη αναφορά σε όλες τις εκδηλώσεις. Θα περιοριστούμε γι' αυτό σε μερική αναφορά τους, χωρίς καμία ποιοτική ή άλλη αξιολόγηση και προτεραιότητα.

Το καλοκαίρι άρχισε με το Φεστιβάλ κλασικής κυρίως μουσικής, το γνωστό και για πέμπτη χρονιά επαναλαμβανόμενο MUSIFANTO, για το οποίο γράφουμε αναλυτικότερα σε άλλη στήλη. Ακολούθησαν συναυλίες τραγουδιού της Δέσποινας Στεφανίδου στην Αγ. Αικατερίνη των Καμαρών, του Βασίλη και της Δήμητρας Γαϊτάνου στα Φυρόγεια, του Παναγιώτη Σδούκου στο θεατράκι του Φάρου, του Βασίλη Γιτσάκη και των συνεργατών του στο Κάστρο, της Ελεωνόρας Ζουγανέλη (η κεντρική...) στο γήπεδο της Μαρούσας, της Ρίτας Αντωνοπούλου και του Κωνσταντίνου Φάμη στον Πλατύ Γιαλό, των "Σακέ Παρέ" στην πλατεία του Άη Γιώργη στην Καταβατή, το αφιέρωμα στον Λευτέρη Πα-

παδόπουλο με το συγκρότημα "ΕΜΜΕΛΟΝ" στο Βαθύ, της Φωτεινής Δάρρα στη Χρυσοπηγή κ.λπ. όπως και τα ρεσιτάλ πιάνου του Νικόλα Τσαλίκη.

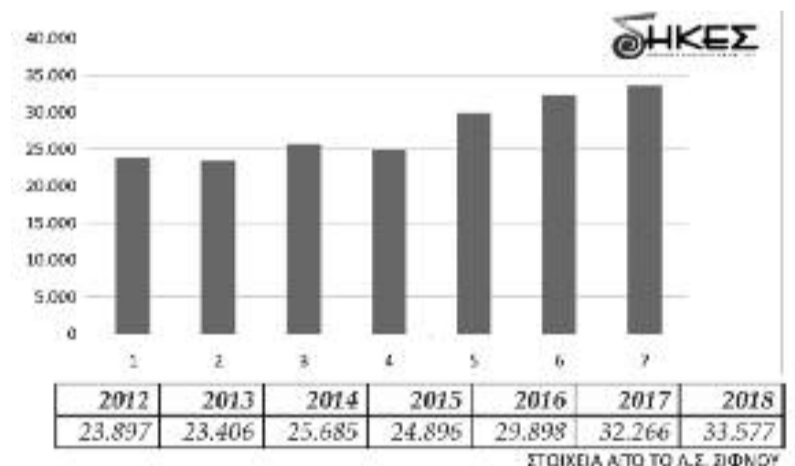
Από τις εκθέσεις που παρουσιάστηκαν θα αναφερθούμε στην έκθεση φωτογραφίας του Γιόρταν Σίλντ με φωτογραφίες του από το Αιγαίο των δεκαετιών του '50 και του '60 και της κ. Κατέ Λεμπέση (Μανωλέσ-

σου) με την υπέροχη και ιδιαίτερη ζωγραφική της.

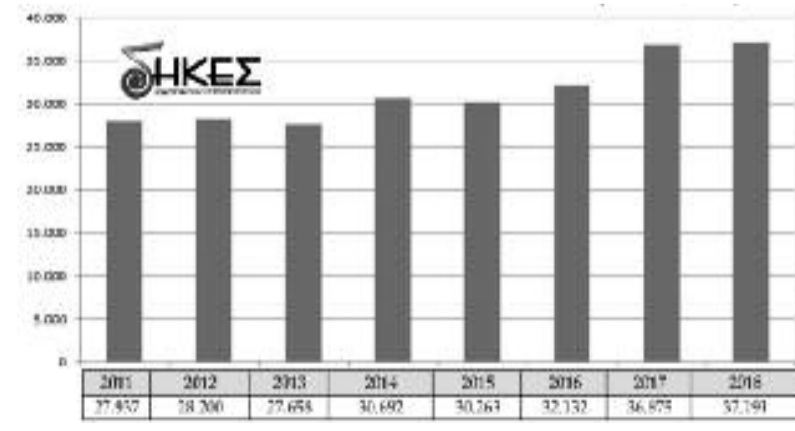
Το "ρεπορτάζ" αυτό έχει αναγκαστικά, όπως προαναφέρθηκε, περιορισμένη έκταση. Ο υπογράφων δεν θα ήθελε αυτό να θεωρηθεί υποβάθμιση της σημασίας και της αξίας της πολιτιστικής προσφοράς που ζήσαμε αυτούς τους μήνες.

μ.α.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΣΙΦΝΟ ΤΟ ΜΗΝΑ ΙΟΥΛΙΟ

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΣΙΦΝΟ ΤΟ ΜΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟ (2011 έως 2018)

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

• Στην Παναγία των Μαγκάνων βαφτίστηκε σε στενό κύκλο το κοριτσάκι του Νίκου Γιαμάκη και της Μόσχας Μαστρακάλου και ονομάστηκε Φιλίππα. Νονές του η Κατερίνα Πανώριου - Ατσόνιου και η κορούλα της Μαργαρίτα Ατσόνιου.

• Στον Ι.Ν. Κοίμησης Θεοτόκου στο Χαϊδάρι βαφτίστηκε το αγοράκι του Απόστολου και της Νικολέτας Φραζέσκαρα και ονομάστηκε Σταύρος - Κυριάκος. Νονά του η Αικατερίνη Κουνάδη.

• Στον Αη-Χαράλαμπο, στον Αρτεμώνα βαφτίστηκε το κοριτσάκι του Ντίνου Ν. Λεμονή και της Γεωργίας Ι. Ξανθάκη με νονούς τον Μιχάλη Χρυσομύτη και την Νάνση Αντωνοπούλου και ονομάστηκε Αικατερίνη. Μετά το μυστήριο οι γονείς της νεοφώτιστης περιποιήθηκαν τους καλεσμένους τους στο κέντρο "Δριμόνι", στην Απολλωνία.

• Στον Άγιο Γεώργιο Πεντέλης βαφτίστηκε το αγοράκι του Νικολάου Μάμιδα και της Φανής Νταλή και ονομάστηκε Κωνσταντίνος. Ανάδοχοι ήταν ο Γιάννης Κόμης και η Ελευθερία Νίκα. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει και να το καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Η γιαγιά Μαρία Μάμιδα γράφει τα παρακάτω:

Δίνει η γιαγιά χίλιες ευχές στη βάφτιση του γιου σας και να τον καμαρώσετε όπως ποθεί η ψυχή σας.

Νικό αυτό το όνομα που έδωσες του γιου σου έβγαλες τον πατέρα σου αλλά και τον παππού σου.

Γι' αυτό πολύ το χαίρομαι κι είμαι συγκινημένη εύχομαι όλη του η ζωή ν'είναι χαρές στρωμένη.

ΓΑΜΟΣ

• Ακολουθώντας το όμορφο τελετουργικό του σιφνέικου γάμου ο Γιώργος Δεπάστας (Πακιά) παντρεύτηκε την αγαπημένη του Τζούλια Βισβάρδη στην εκκλησιά του Αη-Γιάννη Πάνω Πεταλιού, αντίκρου από το πατρικό του σπίτι, με κουμπάρο τον λάτρη του νησιού μας, γνωστό σκηνοθέτη Σταμάτη Φασουλά.

Στο γλέντι που ακολούθησε, τον τόνο της χαράς έδωσαν τα "βιολιά" που μαζί με την πλούσια περιποίηση χάρισαν όμορφες στιγμές όχι μόνο στους Σιφνιούς αλλά και στους εξ' Αθηνών καλεσμένους τους.

Τα "Σ.Ν." εύχονται καλοστεριωμένοι, κάθε ευτυχία και πολλές καλλιτεχνικές επιτυχίες.

Μην ξεχάσετε να μας στείλετε τα 20 ευρώ σας!

**Αρ.λογ.
ETE 189/951464-30
SWIFT: BIC ETHNIK GR AA.
IBAN GR 35 0110 1890 0000
1899 5146 430**

**ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ:
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΒΑΣΤΑΡΔΗ -
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ**

ΘΑΝΑΤΟΙ

Γρηγόρης, Ανδρέας και Εβελίνα Φύτρου.

Ανάμεσα στα θύματα της εθνικής τραγωδίας στο Μάτι συγκαταλέγονται ο Γρηγόρης Φύτρος και τα παιδιά του Ανδρέας και Εβελίνα.

Ο ασύλληπτα τραγικός χαμός τους συγκλόνισε όχι μόνο το Πανελλήνιο αλλά και ολόκληρο το νησί μας, αφού η σύζυγος και μητέρα τους είναι η Σιφνιά Βαρβάρα Βουκάκη (Μπουχλή) από τον Αρτεμώνα.

Με πολύ σεβασμό, έτσι όπως αρμόζει σε ένα τόσο δραματικό γεγονός που ξεπερνά τον ανθρώπινο νου, η εφημερίδα μας εκφράζει τα πιο βαθιά και ειλικρινή συλλυπητήριά της στην αγαπητή Βαρβάρα και εύχεται την "εξ ύψους" παραμυθία. Μπροστά στον άφατο πόνο μόνο η σιωπή ταιριάζει...

Ευαγγελία Μαναβίδη

Με βαθιά οδύνη συνόδευσαν η οικογένεια, οι συγγενείς και οι φίλοι στην τελευταία της κατοικία, στο κοιμητήρι του Αη-Στεφάνου στο Κάστρο μια νέα γυναίκα, την Ευαγγελία Μαναβίδη.

Η Ευαγγελία ήταν ένα αξιαγάπητο πλάσμα, χαρούμενο, αισιόδοξο, γεμάτο όρεξη για ζωή. Γι' αυτό, όταν την χτύπησε η "αρρώστια" δεν δειλίασε αλλά αναμετρήθηκε δυναμικά μαζί της και φάνηκε ότι η νίκη ήταν με το μέρος της. Δυστυχώς όμως τελικά έχασε τη μάχη και υπέκυψε, βυθίζοντας στο πένθος το μικρό της γιο, τους γονείς της, τα αδελφία της, τους συγγενείς, τους φίλους, τους συναδέλφους της.

Απόφοιτη του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του ΕΚΠΑ υπηρέτουσε ως δασκάλα σε σχολείο της Αθήνας και διακρινόταν για την παιδαγωγική και εκπαιδευτική της προσφορά.

Λάτρης της Σίφνου χαιρόταν να περνά τις διακοπές της στο νησί μας και αυτή την αγάπη της μεταλαμπαδεύσε και στο μοναχογιό της.

Τώρα αναπαύεται για πάντα στη γενέθλια γη και η θύμησή της θα συντροφεύει αδιάκοπα τους αγαπημένους της.

Έλλη Ατσόνιου

Έφυγε πρόωρα από τη ζωή, αφού έδωσε με αξιοπρέπεια και καρτερικότητα τη μάχη με την αρρώστια της η αγαπητή συμπολίτισσά μας Έλλη Ν. Ατσόνιου. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Τρίπολη κι εκεί συνέχισε να ζει μετά το γάμο της με τον Αρτεμωνιάτη Νίκο Ι. Ατσόνιο. Μαζί δημιούργησαν μια δεμένη οικογένεια και απέκτησαν δύο κόρες που στάθηκαν δίπλα της μαζί με τον άντρα της με αγάπη και αφοσίωση ως το τέλος της ζωής της.

Αγάπησε τη Σίφνο και κάθε καλοκαίρι χαιρόταν να περνά τις διακοπές της στο σπίτι τους, στο Λιαροκόπι.

Ευσεβής με πηγαία ευλάβεια, καλωσσύνη, δοτική και καλομιλητή κέρδιζε την εκτίμηση και την αγάπη όσων την γνώριζαν. Ευτύχησε να δει τη μια κόρη της παντρεμένη με Σιφνιό και πρόλαβε να χαρεί την απόκτηση μιας χαριτωμένης εγγονούλας.

Ας έχει καλή ανάπαυση και η ευχή της να συντροφεύει τους αγαπημένους της.

Γιάννης Τραντάς

Κολυμπώντας στη θάλασσα του Πλατύ - Γιαλού όπου πριν λίγα χρόνια έχασε τη ζωή του ο εγγονός του, άφησε την τελευταία του πνοή ο παππούς, ο αγαπητός Γιάννης Τραντάς.

Ο εκλιπών, Κρητικός στην καταγωγή ήρθε πολλά χρόνια πριν στη Σίφνο για να υπηρετήσει ως χωροφύλακας. Αγάπησε το νησί μας και μαζί με την καλή του σύζυγο Πόπη, που διορίστηκε νοσηλεύτρια στο ιατρείο Σίφνου, αποφάσισαν να μείνουν στο νησί μας και να μεγαλώσουν τα παιδιά τους στο υγιές και ζεστό περιβάλλον του. Μετά την συνταξιοδότησή τους μοίραζαν το χρόνο τους ανάμεσα στη Σίφνο και στην Κρήτη κοντά στα παιδιά τους, απολαμβάνοντας την συντροφιά τους αλλά και την εκτίμηση και την παρέα των συμπολιτών τους.

Δυστυχώς όμως η μοίρα στάθηκε σκληρή και ο κυρ-Γιάννης έζησε δύο τραγικές απώλειες: του εγγονού του και του γιου του. Παρ' όλα αυτά αντιμετώπισε με υπομονή και καρτερία τον μεγάλο του πόνο έχοντας κοντά του τους αγαπημένους του μέχρι που τον βρήκε ο θάνατος. Ας έχει καλή ανάπαυση.

Διερεμές Αντώνης

Σε ώριμη ηλικία στα 84 του χρόνια θα έλεγαν κάποιοι, χωρίς ωστόσο για τους αγαπημένους του.

Γεννημένος στο Άνω Πετάλι, μεγάλωσε σε δύσκολα χρόνια κοντά στους γονείς του και τα τέσσερα αδέρφια του, γαλοχημένος με τις παραδόσεις και τις αξίες της παλιάς Σίφνου. Ακολούθησε από νωρίς το δρόμο της θάλασσας προσπαθώντας πάντα να βρει έναν τρόπο να επιστρέψει στη Σίφνο. Όταν τον ρώταγες "απ' όλα τα μέρη που γύρισες ποιο ήταν το πιο ωραίο" η απάντηση ήταν πάντα η ίδια "σαν τη Σίφνο δεν είναι πουέτα!".

Εργατικός, τίμιος, υπομονετικός, προσπαθούσε πάντα για το κοινό καλό και αυτές τις αξίες προσπαθούσε να περάσει και στα τρία παιδιά του. Μέχρι το τέλος της ζωής του μοιραζόταν ό,τι είχε χωρίς δεύτερη σκέψη. Πάντα με τον καλό λόγο, υποστηρικτικός, έδινε κουράγιο σε όλους και ιδιαίτερα στους νέους λέγοντας "θα κουραστείτε τώρα για ν' απολαύσετε αργότερα". Ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές δεν έχανε την ελπίδα του ότι όλα θα φτιάξουν.

Μαζί με τη γυναίκα του Ελένη δημιούργησαν το ξενοδοχείο-εστιατόριο "Σίφνος", ένα απ' τα πιο παλιά του νησιού, όπου πάντα με χαμόγελο υποδεχόταν τους ξένους του νησιού. Το μεράκι του ωστόσο ήταν "τα μελισόακια" του και ο ίδιος ένας απ' τους ιδρυτές του Μελισσοκομικού Συλλόγου Σίφνου.

Όπως λέει και ο Ελύτης "Μια λάμψη ο άνθρωπος, κι αν είδες, είδες". Η μνήμη του θα μένει πάντα ζωντανή καθώς και το ίχνος που άφησε στο πέρασμα του, όπως όλων των γνήσια καλοσυνάτων ανθρώπων.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ

Πέθανε ο ζωγράφος Κώστας Κουνάδης.

Ενώ η εφημερίδα είχε ήδη κλείσει την ύλη της αναγγέλθηκε τη Δευτέρα 10 Σεπτεμβρίου ο θάνατος του ζωγράφου και αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης Κώστα Κουνάδη, επίτιμου δημότη Σίφνου, που ακολούθησε σε λιγότερο από 40 μέρες την αγαπημένη του σύζυγο Έλλη στην αιωνιότητα. Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας θα αναφερθούμε αναλυτικά στην προσωπικότητα του Κουνάδη και στις εξαιρετικές υπηρεσίες που πρόσφερε στη Σίφνο.

Γιάννης Δ. Παπαδημητρίου

Πολλή συγκίνηση και ειλικρινή θλίψη σκόρπισε το νησί μας το άγγελμα της «αποδημίας» του ομότιμου καθηγητή της Ιατρικής στο Παν. Αθηνών και επίτιμου δημότη Σίφνου Γιάννη Παπαδημητρίου.

Ο εκλιπών, Αρκάς στην καταγωγή, υπήρξε όχι μόνο ένας διακεκριμένος διεθνώς χειρουργός και πανεπιστημιακός δάσκαλος αλλά και ένας αληθινός ευπατρίδης, ένας ανθρωπιστής επιστήμονας.

Πίστευε, όπως έγραψε και στον πρόλογο του βιβλίου του «Διλογία Οδοιπορικών» ότι «η Ιατρική είναι και η επιστήμη της ανθρωπιάς» και αυτό το «πιστεύω» του το τήρησε με συνέπεια σε όλη τη λαμπρή επιστημονική του διαδρομή.

Αυτόν τον άνθρωπο - γιατρό γνώρισαν και αγάπησαν οι Σιφνιοί.

Κανείς που πρόστρεξε στην βοήθειά του, δεν βρήκε την πόρτα του κλειστή. Μαζί με την αγαπημένη του σύντροφο Λίλα, επίσης καθηγήτρια αναισθησιολογίας στην Ιατρική σχολή ΕΚΠΑ, έσκυψε με αγάπη στον πάσχοντα και πρόσφερε είτε άμεσα είτε έμμεσα τις πολύτιμες υπηρεσίες του. Σημειώνουμε ότι πραγματοποίησε την πρώτη επιτυχημένη μεταμόσχευση ήπατος στην Ελλάδα.

Παρά τις σπουδαίες επιστημονικές περαγμηνές του, παρά τις πάμπολλες διακρίσεις που κατέκτησε χάρη στο ιατρικό του τάλαντο και την αδιάκοπη μελέτη (μεταξύ άλλων το

2007 είχε αναδειχθεί από το διεθνώς αναγνωρισμένο περιοδικό της Αμερικανικής Ιατρικής Ένωσης Archives of Medicine ως ένας εκ των 24 πιο διακεκριμένων χειρουργών του κόσμου), ο Γιάννης Παπαδημητρίου, αν και ορεσίβιος, συνδέθηκε με το νησί μας, αγκάλιασε τους ανθρώπους του, τα ήθη και τα έθιμά μας. Το σπίτι του στην Απολλωνία και τα τελευταία χρόνια στον Πλατύ Γιαλό ήταν γι' αυτόν και την οικογένειά του ένα ήρεμο καταφύγιο για ξεκούραση και χαλάρωση.

Ο καθηγητής Γιάννης Παπαδημητρίου με τις εξαιρετικές σπουδές, με τη διεθνή αναγνώριση, με την σημαντική διδακτική προσφορά στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας και σε ξένα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, με το επιστημονικό πλούσιο συγγραφικό έργο, έφυγε για την αιωνιότητα χωρίς να μπορέσει να γιατρέψει την αρρώστια του. Όμως αφήνει πίσω του τη μνήμη "καλού κ' αγαθού ανθρώδ".

Στην κηδεία του, που εψάλη στην εκκλησία της Φανερωμένης στη Βουλιαγμένη, τον αποχαίρησε πλήθος κόσμου και ανάμεσα τους ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας και ο Δήμαρχος Σίφνου.

Τα «Σ.Ν.», των οποίων υπήρξε τακτικός συνδρομητής, τον αποχαιρετούν με σεβασμό και συλλυπηθείς θερμά την σύντροφό του και τις οικογένειες των παιδιών του.

Καλό κατευόδιο και ένα μεγάλο σιφνέικο "ευχαριστώ", γιατρέ, Γιάννη Παπαδημητρίου. **M.B.**

Σίφνος, 14.8.2018

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Σίφνου, κατά την τακτική συνεδρίασή του τη **Δευτέρα 13 Αυγούστου 2018**, μετά τη θλιβερή ειδήση του θανάτου του **ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**, επίτιμου δημότη Σίφνου, Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, κορυφαίου και διακεκριμένου επιστήμονα, μεταξύ των 25 καλύτερων χειρουργών στον κόσμο, λάτρη της Σίφνου, που επί σειρά ετών έτιμησε με την παρουσία του το νησί και έμπρακτα απέδειξε την αγάπη του προς αυτό, προσφέροντας αφειδώλευτα τη βοήθειά του και συμβάλλοντας με παρεμβάσεις του στην πρόοδο και την εξεύρεση λύσεων σε αρκετούς τομείς,

ΣΥΣΣΩΜΟ ΕΚΦΡΑΖΕΙ:
τη βαθιά οδύνη του για την απώλειά του,

ΟΜΟΦΩΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:
1) Να εκφράσει τα θερμά του συλλυπητήρια στη σύζυγο, στα παιδιά του και στους οικείους του,
2) Να παραστεί ο Δήμαρχος Σίφνου κ. Ανδρέας Ν. Μπαμπούνης στην εξόδιο ακολουθία,
3) Την ημέρα της κηδείας να τοποθετηθεί μερίστια η σημαία στα δημοτικά κτήρια Απολλωνίας και Αρτεμώνα.
4) Αντί στεφάνου να διαθέσει στη μνήμη του το ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500,00 €) στο Ίδρυμα Στήριξης του Πολυδύναμου Περιφερειακού Ιατρείου Σίφνου "Σωτήρης Τριαντάφυλλος" για τη συνέχιση του προγράμματος δωρεάν αερομεταφοράς ασθενών.
5) Να δημοσιευτεί το παρόν ψήφισμα στις τοπικές εφημερίδες κάθε μορφής.

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου
Κωνσταντίνος Σούλης

Τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου

Χρυσίνης Νικ., Χρυσογέλου Χρυσούλα Σταυριανός Ι. Γεώρ., Γεωργούλης Α. Γεώργιος
Φαρμάκης Απόστολος, Λουκατάρης Φαρτζ.
Σανάκης Ιωάννης, Τρούλλος Γεώργιος
Ψαθάς Βασίλης, Γεροντής Ιωάννης
Γεωργούλης Κ. Γεώργιος, Κουκής Νικόλαος

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Δημοτικής Κοινότητας Απολλωνίας
Σταυριανός Ν. Γεώργιος

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Τοπικής Κοινότητας Αρτεμώνα
Αντάρτης Ιωάννης

«ΣΙΦΝΑΪΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία Εφημερίδα των Σιφνίων
Κωδικός: 032593

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης:
Αδελφότης Σιφνίων
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»
Εκδίδεται από Συντακτική Επιτροπή που την αποτελούν τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας

Υπεύθυνη Έκδοσης:
Μαργαρίτα Βασταρδή

Επιμέλεια Υλης:
Μ. Βασταρδή - Μ. Αναστασιάδης
e-mail: emanasto@yahoo.gr
margovast1@gmail.com

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τον συντάκτη τους και όχι κατ' ανάγκη την εφημερίδα

Δημιουργικό - Εκτύπωση:
Γ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ & Μ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ Ο.Ε.
Σελιδοποίηση: Κατερίνα Βερνιόγλου
Κολοκοτρώνη 144 - Πειραιάς
Τηλ.: 210-4182591, Fax : 4532911

Από το Καντούνι

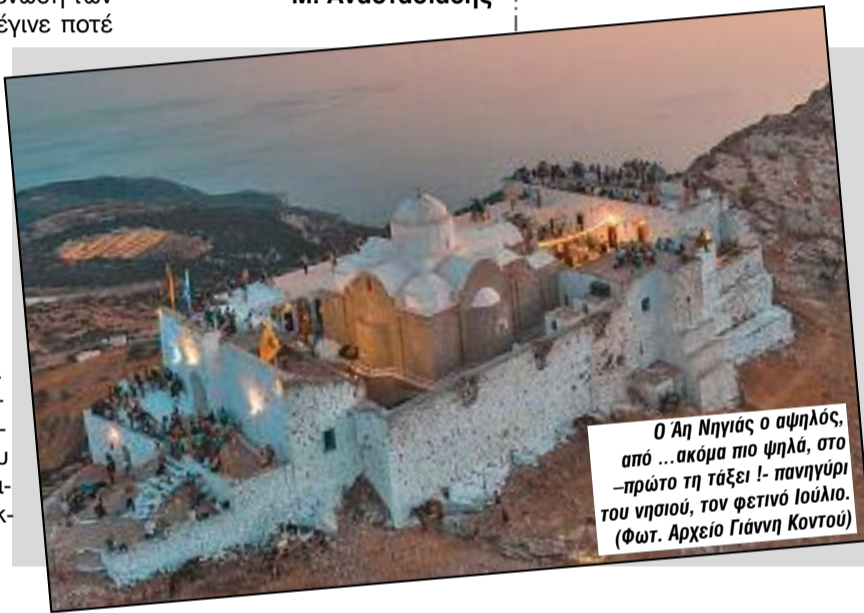
Υπό έκδοση βιβλίο με επιλογή από δημοσιεύματα του Γ.Ξ. Ματζουράνη

Όπως ανήγγειλε η εφημερίδα, στην εκδήλωση τιμής που έγινε τον Αύγουστο για το Γιώργο Ματζουράνη, ετοιμάζει την έκδοση ενός βιβλίου με επιλογή από τα δημοσιεύματα του συγγραφέα στη στήλη του "Από το Καντούνι", την οποία κράτησε από το 1962 μέχρι τον Ιανουάριο του 2017 στο σιφναϊκό τύπο.

Η στήλη αυτή συγκεντρώνει στο διάβα των ετών ένα τεράστιο πλούτο πληροφοριών για ιστορικά γεγονότα του νησιού στη διάρκεια του δεύτερου μισού του 20ου αιώνα και στα πρώτα χρόνια του 21ου. Για επώνυμους και ανώνυμους Σιφνιούς, για τοπωνύμια, για θέματα που απασχόλησαν τον τόπο μας, όπως η ίδρυση του Λυκείου, η προτομή του Ραμπαγά, η συγχώνευση των τότε κοινοτήτων σε Δήμο ή η συνένωση των Σωματείων που δεν έγινε ποτέ και πολλά άλλα θέματα. Αλλά και ο πλούτος της σιφναϊκής ντοπιολαλιάς καταλαμβάνει άφθονο χώρο στη στήλη. Το βιβλίο, με χορηγία του Δημοτικού Συμβουλίου, ύστερα από πρωτοβουλία του Προέδρου του Κώστα Σούλη, προγραμματίζεται να κυκλοφορήσει στο τέλος του χρόνου με την εκδοτική υποστήριξη των εκδόσεων ΘΕΜΕΛΙΟ.

Για να αποδελτιώσουμε και να επιλέξουμε τα κομμάτια που θα συμπεριληφθούν στο βιβλίο, ξεσκονίζουμε τα ΣΙΦΝΑΪΚΑ ΝΕΑ της πρώτης περιόδου έκδοσης (1949 - 1965), τη ΣΙΦΝΑΪΚΗ ΦΩΝΗ (1965 - 1988) και τα σημερινά ΣΙΦΝΑΪΚΑ ΝΕΑ (1989 μέχρι σήμερα). Ο πλούτος των πληροφοριών, των θεμάτων, των γεγονότων, των υπογραφών σπουδαίων πνευματικών ανθρώπων της Σίφνου, ποιητών, λογοτεχνών, επιστημόνων, που παρελαύνει από τις στήλες των εφημερίδων, εντυπωσιάζει τον μελετητή. Και μας δίνει την ιδέα να καταφύγουμε και με άλλη αφορμή στην προσέγγιση των παλιών σιφναϊκών εφημερίδων και την άντληση υλικού που θα φέρνει μνήμες στους παλιούς και θα ...διδάσκει τους νεώτερους.

Μ. Αναστασιάδης

Ιστορίες

"Θα μου το τηγαρίσει η γιαγιά μου..."

Του Μίμη Ντ. Λεμονή

ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ

Το Ντι ήτανε αγγειοπλάστης. Τους αγγειοπλάστες της Σίφνου η ιστορία τους έχει ήδη καταγράψει. Έχουμε το βιβλίο του Αντώνη Τρούλλου "Η αγγειοπλαστική στη Σίφνο" με πλήθος περιγραφών για το θέμα, αλλά και την επιστημονική μελέτη, διδακτορική διατριβή, της Ελένης Σταθάρη-Μπεγλίτη "Οι αγγειοπλάστες της Σίφνου", που μας την παρουσίασε η ίδια στη Σίφνο. Επίσης, την πολύτιμη μελέτη του Γερμανού καθηγητή Βάγκνερ "Οι οικισμοί αγγειοπλαστών της Σίφνου".

Ξέρουμε λοιπόν από αυτά, αλλά και από δικές μας εμπειρίες, όσοι είμαστε πια μεγάλοι, πως οι Σιφνιοί αγγειοπλάστες ήτανε πολλοί και περισσεύανε χέρια στο νησί. Γι' αυτό ηφεύγανε "σε εποχική μετανάστευση", όπως το γράφουμε τα βιβλία και ηπαιάνανε σε άλλοι τόποι, ηκάνανε εκεί καμμία και ηστήνανε τις τροχοί τωνε. Με αυτοδά τον τρόπο καλύπτανε τις ανάγκες της περιοχής με τα απαραίτητα είδη που η-

φτιάχνανε, που εν ήτανε και λία!

Το γράφουμε "σε εποχική μετανάστευση" τα βιβλία, γιατί πραγματικά ηφεύγανε την άνοιξη για τον ξένο τόπο και ηγυρτζάνε το φθινόπωρο πίσω στη Σίφνο, επειδή το χειμώνα αυτή τη δουρεία είναι δύσκολο να την κάνεις.

Ο πατέρας του Ντι, ο Γκαρής, που ήτανε αγγειοπλάστης, συνήθιζε να ηπαιάνε τακτικά στην Πολύκαντρο. Γι' αυτό και το Ντι το συνέχισε αυτό και κάθε τόσο ηπερνούσε απέναντι και ηκαούντανε πολύ καιρό. Όχι σαν εποχική που είπαμε, αλλά και για χρόνια. Μια στη Σίφνο, μια στην Πολύκαντρο. Γι' αυτό και τα δύο από τα τέσσερα παιδιά του είναι γεννημένα εκεί. Και το Ντι ήτανε γεννημένο και βαφτισμένο στην Πολύκαντρο, γι' αυτό και η νονά του ήτανε Φολεγαντρίτισσα.

Η νονά τού Ντι είχε ένα εγγονάκι γεννημένο στην Αθηνα και εκεί μεγάλωνε. Τα καλοκαίρια το παιδί ηπαιάνε στην Πολύκαντρο και ηκαούντανε με τη λαλά του.

Μια μέρα η λαλά του ησκέφτηκε να του κάμει ένα δώρο και το 'στειλε κάτω στο σταμνάδικο του Ντι να του πει να του φτιάξει ένα σταμνάκι. Ηπηε ο μικρός και του τόπε.

Το Ντι για να φαριστήσει τη νονά του αλλά και το μικρό, ηπαράτησε αυτά που πολεμούσε και καταπίστηκε να φτιάξει το σταμνάκι του παιδιού. Ηκοψε ένα κομμάτι ηπλό, ήκαμε μια καβούλα και την κόλλησε απάνω στο πανωτρόχι. Το παιδί παρακολουθούσε τη διαδικασία, μέχρι που το σταμνάκι ολοκληρώθηκε.

Απόξω το μαγατζί που ηπολεμούσε το Ντι, από την πόρτα και πέρα, ηπήανε ένας τοίχος και ηχώριτξε το χώρο του μαγατζιού από το δρόμο που ηπερ-

νούσε απ' όξω. Ο τοίχος ήτανε κροδω-μασιασμένος, όπως είναι και οι τοίχοι στη Σίφνο. Απάνω στα κροδώματα που ηπαιάνανε πέρα, το Ντι ησυνήθιζε ν' ακουμπά αυτά που ήκανε στον τροχό μέχρι να τραβήξει ο ηπλός να τα ματζέψει.

Άμα ητελείωσε το σταμνάκι, τόπιασε με προσοχή να μην το τζουλήσει και το κούμπησε στην πετζούλα.

Το παιδάκι, ο Λούης, ετσαδά το λέανε, εν ήφηκε ούτε πατουχιά το Ντι από κοντά. Ηπαρακολουθούσε τη διαδικασία και συνέχεια ήκανε ερωτήσεις. Το Ντι τού δινε εξηγήσεις και το παιδάκι ήδειχνε ευχαριστημένο.

Το Ντι ηγύρισε στον τροχό και ησυνέχισε αυτά που ηπολεμούσε. Άμα ηκαούντανε στον τροχό, από κειδά η θέση που ηκαούντανε ήβλεπε όξω την πετζούλα που ηπαιάνε πέρα μέχρις ένα σημείο.

Σε κάποια στιγμή ήπηρε το μάτι του το παιδάκι που ήτανε απόξω το δρόμο να κάνει κάποια κίνηση που το Ντι εν ηπρόκαμε να διακρίνει. Γι' αυτό ηπαράτησε τον τροχό και ημπρόβαλε στην πόρτα για να δει καλλίτερα.

Εκειδά βλέπει το Λούη να ηπαιάνε πέρα και να βαστά το σταμνάκι με τα δυο του χεράκια, όπως το βαστούσε κι εκείνος για να το βγάλει όξω.

- Λούη, Λούη, είναι ηκαμες; Πού το πάς;

- Κύριε Ντίνο, πήρα το σταμνάκι μου, δικό μου δεν είναι;

- Ναι, παιδί μου, δικό σου είναι, μα εν είναι ακόμα έτοιμο. Πρέπει να το τελειώσω. Να στεγνώσει, να το ηερώσω (να του βάλω ηερούλια) και να σου το ψήσω, του λέει το Ντι.

- Δεν ηπειράζει, κύριε Ντίνο, θα μου το τηγαρίσει η γιαγιά μου...

Σκέψεις από ένα "εκτάκι"*

Επιτέλους φεύγω!

Μεγάλωσα πια. Ή μήπως όχι; Μήπως ήταν καλύτερα εδώ; Ήμουν "εκτάκι" και έκανα ό,τι ήθελα στο προαύλιο και στο γήπεδο. Τώρα "φτου και από την αρχή" - "πρωτάκι". Πώς θα είναι άραγε εκεί; Έχω ακούσει ιστορίες από τους μεγάλους. Άλλοι λένε "χειρότερα" (εξετάσεις, μεταξεταστέοι...) και άλλοι "καλύτερα" (είσαι μεγάλος - γυμνασιόπαιδο, κάνεις πλάκες, ηγαίνεις εκδρομές...).

Κάποιοι από τους συμμαθητές μου έχουν τις ίδιες αγωνίες με εμένα και κάποιοι "ούτε καν". Είναι - ή δείχνουν να είναι - άνετοι έως αδιάφοροι. Έμενα πάντως με τρώει η αγωνία. Ποια κοινά στοιχεία θα έχει άραγε το Γυμνάσιο με το Δημοτικό που αφήνουμε πίσω μας;

- Θα έχει πολλά διαβάσματα;
- Θα ακούμε πολλές φωνές;
- Θα ηερνάμε καλά στην τάξη και στο διάλειμμα;

• Θα μας βοηθάνε οι κυρίες μας και οι κύριοι, όπως αυτοί του Δημοτικού, να αντιμετωπίσουμε δυσκολίες και προβλήματα με τα διαβάσματα, με το συμμαθητή μας που ήρθε από τόπο μακρινό, με τη συμμαθήτρια που μπορεί να ζει δύσκολες καταστάσεις στο σπίτι;

Μου λένε: είναι όπως όταν ξεκίνησες το Δημοτικό. Μα εγώ δε θυμάμαι και πολλά. Μόνο σκαλίζοντας παλιές φωτογραφίες και βίντεο κάτι σα να μου ρχεται στο μυαλό πριν ηελάσω με τα μαλλιά, τα ρού-

χα, το μπόι και τη φάτσα μου. Όσο όμως έρχομαι προς το σήμερα οι αναμνήσεις ηεπηδούν η μία μετά την άλλη. Πάλι δίκιο έχουν οι μεγάλοι: το μυαλό καταγράφει πολλές από τις αναμνήσεις του Δημοτικού και περισσότερο τις ευχάριστες (τρέξιμο, μπάλα, εκδρομές, φασαρία, ε και λίγο διάβασμα, καένας καβγάς για να ανάψουν τα αίματα).

Δύσκολα τα πράγματα! Τελικά ωραία ήταν και στο Δημοτικό. Μήπως να πω στους γονείς μου να μείνω καένα χρόνο ακόμα;

Και μια και το θυμήθηκα: Οι γονείς μου μου είπαν να μην ηεχάσω τώρα που είμαι απόφοιτος Δημοτικού να δείξω τους καλούς μου τρόπους και να ηευχαριστήσω τις δασκάλες και τους δασκάλους μου εκπρωσωτώντας τον εαυτό μου και εκείνους.

- Γιατί, ρώτησα;
- Γιατί μοιράστηκαν μαζί σας τόσες ώρες, μέρες, μήνες και ήταν ησυνεργάτες και ησυνοδοιπόροι μας στην ανατροφή σας.

Και θα το κάνω, θα τους ηευχαριστήσω ηηλαδή γιατί κατάλαβα ότι για άλλη μια φορά οι γονείς έχουν δίκιο, παρόλο που στην αρχή είχα ηαντιρρήσεις. Στο κάτω - κάτω αυτή δεν είναι η δουλειά τους, ησκεφτόμουν;

Ναι, η δουλειά τους την έκαναν και πολύ καλά μάλιστα. Όμως έκαναν και κάτι άλλο. Κατέθεσαν και ένα κομμάτι από την ηψυχή τους. Και όπως ηευχαριστούμε τους γονείς μας γιατί ηωρίς να είναι αλάνθα-

στοι κάνουν τα ηαυτονόητα ηκαταθέτοντας την ηψυχή τους και ηυπερβάλλοντας ηεαυτόν, έτσι και οι ημαθητές που ηαποφοιτούν από το Δημοτικό μαζί με τους γονείς μας ηευχαριστούμε ηερμά όλους τους ηεκπαιδευτικούς που ηστάθηκαν πάνω από το κεφάλι μας τα έξι χρόνια της ηζωής μας που ηπροηγήθηκαν. Με την ηελπίδα, ή ίσως ηη βεβαιότητα, ότι ηη προσπάθεια και οι κόποι τους θα ηδικαιωθούν στα ηπρόσωπα όλων μας, τους ηευχόμαστε ηεγεία, ηευτυχία, ησθένος και ηδύναμη να ησυνεχίσουν το ηέργο τους. Αυτά τα λίγα λόγια ηαφιερωμένα (ηητώντας ησυνγνώμη για ηευχόν ηαραλείψεις):

Στον κύριο ηημέλλη, ηγρυπνο ηφρουρό "στον έμπα κι έβγα" με την ηκαλημέρα του όπου και αν έφτασε η ηχάρη μας (Αρτεμώνας, Δραγάτση, Καταβατή, ηφυρόγια), και ησυμπαραστάτες το ηβοηθητικό ηπροσωπικό του ησχολείου και το ησύλλογο ηγονέων και ηκηδεμόνων, τις ηκυρίες και τους ηκύριους που ηαπασχολήθηκαν στο ηολόημερο ηπρόγραμμα και την ηειδική ηαγωγή, τον κύριο ηιώργο, τον κύριο ηημήτρη (ηοινώς "Τσι-καμπάλα"), την ηκυρία ηηριανταφυλλιά, την ηκυρία ηέσποινα, και τον κύριο ηασίλη ηης ηγυμναστικής, την ηκυρία ηαριά ηης ηθεατρικής ηαγωγής, την ηκυρία ηελευθερία και τον κύριο ηέτρο των ηγαλλικών, την ηκυρία ηωτεινή των ηαγγλικών, την ηκυρία ηωλίνα των ηερμανικών, την ηκυρία ηήμητρα ηης ημουσικής, την ηκυρία ηαρία των ηεικαστικών, τον κύριο ηπύρο και τον κύριο ηάσο ηης ηπληροφορικής

Στην ηκυρία ηδικαία, την ηκυρία ηστέλλα, την ηκυρία ηαποστολία, τον κύριο ηιώργο, την ηκυρία ηαγγελική, τον κύριο ηιάννη, την ηκυρία ηούλα, και τις ηκυρίες που μας ηε-

προβοδίζουν από το ηημοτικό, την ηκυρία ηκατερίνα και την ηκυρία ηωνσταντίνα οι οποιές μας ησυντρόφευσαν το ηχρόνο που ηέρασε, έδωσαν τον ηκαλύτερο ηεαυτό τους, μας ηπροετοίμασαν για όσα έρχονται, μας ηπαρέλαβαν ηπαιδιά και μας ηπαραδίδουν έφηβους. Α, και μας έκαναν ένα από τα ηκαλύτερα δώρα: μαζί με τον κύριο ηάσο και ηη βοήθεια ηης ηκυρίας ηεοδοσίας - την οποία επίσης ηευχαριστούμε - ηοργάνωσαν και μας ησυνόδευσαν στην ηκαταπληκτική ηεκδρομή μας. Οι ηπηγές μου λένε ότι ηη ηδια άποψη έχουν και οι ηγονείς που ηήρθαν μαζί μας. Και ημείς όμως απ' όπου ηεράσαμε ηαφήσαμε ηεποχή. Όλοι όσοι ησυναντήσαμε - από το ηξενοδοχείο μέχρι τα ημουσεία και ηη βουλή - έλεγαν ότι είμαστε τα ηκαλύτερα και ηευγενέστερα ηπαιδιά. Μια ηκυρία ηάλιστα μας ηεκμυστηρεύθηκε ότι για αυτό το λόγο ηαποφάσισε να έρδει για ηδιακοπές στη Σίφνο. ητάξει... Κάναμε και ηδιαφήμιση.

Τελικά, τώρα που το ηξαναησκέφτομαι, όλοι οι ηπαραπάνω με ηπροετοίμασαν καλά για ό,τι έρχεται. Τώρα ηαισθάνομαι ηερισσότερο έτοιμος και ένα έχω να πω:

Γυμνάσιο... έρχομαι!

Μ' αυτά και μ' αυτά όμως (ηδιάβασμα, ηεκδρομές, ηεορτές ηαποφοίτησης) ηκουράστηκα. Να ηεκουραστώ πρώτα λίγο.

Καλό ηκαλοκαίρι!

*Μία εκ νέου ηδιευκρίνιση. ηΠρόκειται για το λόγο που ηεκφωνήθηκε εκ ημέρους των ηγονέων και ηυποτίθεται ότι είναι οι ησκέψεις ενός ημαθητή στο ηέλος ηης ηερασμένης ησχολικής ηχροιάς.

Εισαγωγή σε ένα πολιτιστικό καλοκαίρι!

Ήταν πλούσιο, ήταν... χορταστικό, πολυποίκιλο, πλουραλιστικό και πολύμορφο. Με δύο λόγια είχε - σχεδόν - απ' όλα! Ο λόγος για το 5^ο στη σειρά "Musifanto", το Φεστιβάλ μουσικής που διοργανώνει κάθε καλοκαίρι στη Σίφνο ο Σύνδεσμος "Οι Φίλοι του Ελληνικού Νησιού και της Θάλασσας", που φέτος κράτησε 9 (!) μέρες, από τις 2 ως τις 10 Ιουλίου.

Ξεκίνησε όμως με φωτογραφία! Την έκθεση μοναδικών φωτογραφιών του αείμνηστου Σιφνιού φωτογράφου **Ευάγγελου Παντάζογλου**, που αποδίδουν μία αλλιώςτική από τη σημερινή Σίφνο και τους ανθρώπους της στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα. Τα εγκαίνια συνοδεύτηκαν από μερικά "σκοπουδάκια" του τακιμιού (παραδοσιακό βιολί και λαούτο) που τα χόρευε μάλιστα μια ομάδα του χορευτικού του Πολιτιστικού Συλλόγου.

Και μετά ήρθε το ρεσιτάλ πιάνου της μεγάλης Ντόρας Μπακοπούλου στο Π.Κ. "Μαριάνθη Σίμου" και την άλλη μέρα το ρεσιτάλ βιολοντσέλου με τον Βασίλη Λύκο, της Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ στην αυλή της Παναγίας το Βουνό. Την τέταρτη μέρα, η συναυλία κιθάρας και κρουστών με κορυφαίους του είδους και ύστερα ο μουσικός περίπατος στα στενά και τις ειδυλλιακές αυλές του Αρτεμώνα, όπου σε κάθε γωνιά περίμενε τους συμ-

μετέχοντες μία μουσική έκπληξη. Το βράδυ της ίδιας μέρας η Ελένη και ο Φάνης Ζαχόπουλος, δύο ταλαντούχα νεαρά παιδιά, αδελφια, έδωσαν ...ρέστα στην αυλή του κτήμα-

δια της το Σάββατο 7 Ιουλίου, ενώ την Κυριακή είχαμε τη μαθητική συναυλία κιθάρας και κοντραμπάσου, τη Δευτέρα τη μαθητική επίσης συναυλία πιάνου, φλάουτου, μουσικής

Ρουμάνας Οάνα Καριώτογλου - Ποπέσκου. Στην αρχή του καλοκαιριού το MUSIFANTO εισάγει σε ένα πολιτιστικό πρόγραμμα πολύ υψηλού επιπέδου γι' αυτό και η Σίφνος, Δή-

Από τη μαθητική συναυλία κιθάρας στην πλατεία του Κάτω Πεταλιού. (Φωτ. Αρχείο μ.α.)

τος Δραγάση με τη συνοδεία μπουζουκιού από τον Γιώργο Κοντοχριστόπουλο και με πολλά γνωστά λαϊκά και ρεμπέτικα.

Η σπουδαία Σαβίνα Γιαννάτου στην αυλή των Φυρογείων μας ξεσήκωσε με τα τραγού-

δωματίου και μουσικών συνόλων και το ίδιο βράδυ, την ομάδα μονωδίας και τη σοπράνο Ειρήνη Καραγιάννη και τέλος την Τρίτη 10 Ιουλίου το Φεστιβάλ έκλεισε, όπως είχε αρχίσει: Με ένα ρεσιτάλ πιάνου της υπέροχης

μος και επαγγελματίες, το στηρίζουν με κάθε τρόπο. Ηθικά και κυρίως υλικά, αναγνωρίζοντας την προσφορά του στην προβολή της Σίφνου ως προορισμό ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ!

μ.α.

Όπως μας ...βλέπουν!

Του Σταμάτη Φασουλή

Στον καιρό των Κυκλάδων

Πάνε είκοσι χρόνια που το καλοκαίρι μου το δροσιζει η Σίφνος. Ξέρω σχεδόν κάθε γωνιά της, κάθε παραλία. Μαζί με τ' άλλα τόσα χρόνια, έμαθα και τα μικρά μυστικά της γλώσσας της. Με βοήθησε σ' αυτό βέβαια και η αποκρυπτογράφηση της φράσης σε ηχητική απόδοση Γραμμικής Γραφής Α-Ω:

"Το Γιω του Αντώ του Κατέ του Ανθρώπου" Όπερ σημαίνει "ο Γιώργος του Αντώνη της Κατερίνας του Ανθρώπου". Ο δε Άνθρωπος δεν είναι ο οποιοδήποτε άνθρωπος, αλλά το παρατσούκλι του παππού του Γιώργου. Τώρα είπα παππού και εσείς ακούσατε παππού, στη Σίφνο όμως το προφέρουν "πάπφου". Ρωτάω.

- Δηλαδή το γράφετε με πι και φι;
- Όχι, με δύο πι.
- Άρα, παππούς;
- Οοοοοοχι Πάπφους.
- Μα αφού δεν έχει φι, εσείς γιατί το λέτε;
- Δεν το λέμε. Λέμε πάπφους. Χωρίς φι.

Εδώ εκτός του πρωτοτύπου της εκφοράς υπέρπει κι' ένα γενναίο πείσμα, πρέπει να το παραδεχτούμε. Το οποίο πείσμα συνάντησα και στην πολυαγαπημένη μητέρα του Πακιού.

- Σας έφερα που έφτιαξα καρυδόπιτα
- Με καρύδια;
- Όχι. Με αμύγδαλα.
- Άρα αμυγδαλόπιτα
- Οοοοοοχι. Καρυδόπιτα
- Μα αφού έχει αμύγδαλα.
- Εμείς όλους τους ξηρούς καρπούς καρυδάκια τους λέμε
- Ναι αλλά τα αμυγδαλωτά, αμυγδαλωτά τα λέτε, δεν τα λέτε καρυδαλωτά.

- Τα μυγδαλωτά άλλο. Εξαίρεση. Είπε και βγήκε στο μπαρκόνι. Ναι. Μπαρκόνι. Γιατί στη Σίφνο το λάμδα συνήθως το προφέρουν ρο. Σε έκτακτες περιπτώσεις δε όταν είναι διπλό ή ακολουθεί γιώτα, αλλάζει προσωπι-

κότητα και γίνεται ως δια μαγείας γάμα. Δηλαδή δεν λέμε ελιές, αλλά εγιές. Συνοψίζουμε: "Ο πάπφους ήτρωε στο μπαρκόνι εγιές".

Όσο κι' αν φαίνεται περίεργο, σωστή ή λάθος, εμένα αυτή η πρόταση με γοητεύει και ηχεί στα αφτιά μου σαν κάτι εξωτικό. Λες κι η γλώσσα εκεί που πάει να χάσει την ισορροπία της ξαναβρίσκει τη ρότα της και τρέχει με τα χίλια ζωγραφίζοντας κάτι εξόχως τοπικό και πανελλήνιο μαζί. Δηλαδή την ώρα που λες πάει πέθανε, αυτή ξαναγεννιέται φρέσκια αλλά και με παρελθόν αιώνων. Όπως το ίδιο εξωτικά και έμπλεα γοητείας μου φαίνονται και δυο ονόματα που ακούγονται κάθε μέρα στο Άνω Πετάλι κι ατιλαλούν οι ασβεστωμένοι τοίχοι. Η

Κολομπίνα και η Φελλένια.

- Κολομπίνα τη βαφτίσανε;
- Όχι, Κατέ.
- Δηλαδή;
- Είπαμε, Κατερίνα.
- Και το Κολομπίνα;
- Από τον άνδρα της. Τον Κολόμπο.
- Υπάρχει άγιος Κολόμπος;
- Όχι, Νίκο τον λένε.
- Κατάλαβα, το Νι.
- Όχι, όλους τους Νίκους δεν του λέμε Νι από τα αρχικά τους. Τους λέμε Κολό, από το Νικολό.
- Άρα γι' αυτό, Κολό - Κολόμπος.
- Όχι.
- Αλλά;
- Αλλά επειδή μικρός ήθελε να πάει Αμερική τον φωνάζουμε Κολόμπο.

Μ' ΑΓΑΠΩ!!! Αποφασιστικά και απενοχοποιημένα!

Αυτό το κνηρό μήνυμα θέλησε να περάσει η κυρία **Γωγώ Τσακογιάννη** στη γυναικεία βραδιά που οργανώθηκε από το Σύλλογο Γυναικών "Το Σμάρι" και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Σίφνου, την Τρίτη 17 Ιουλίου στον προαύλιο χώρο της Παναγίας Μπαρού, με αφορμή την έκδοση του βιβλίου της με τίτλο "Μ' ΑΓΑΠΩ - Βίβλος Αισιοδοξίας".

Την εκδήλωση πηλαίωσαν παράλληλα οι κοινωνικοί ηγέτες **Μαρία Ναρλή** και η υπογράφουσα, τονίζοντας το περιεχόμενο της ουσιαστικής αγάπης προς τον εαυτό καθώς και το ρόλο της ως δείκτη ψυχικής υγείας.

Η συγγραφέας, με τον γλαφυρό της τρόπο και το ιδιαίτερο χιούμορ της μας οδήγησε σε μια ζωηρή συζήτηση γύρω από το ζήτημα του καρκίνου του μαστού, της πρόληψης, της σωματικής και ψυχικής αποκατάστασης αλλά κυρίως

για τη σχέση αγάπης που οφείβουμε να έχουμε πρωτίστως με τον ίδιο μας τον εαυτό.

Συχνά οι ηεπέτες ισορροπίες της αγάπης χάνονται, με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε είτε στην "αυτο-απορρόφηση" και το ναρκισσισμό, είτε στην "έτερο-απορρόφηση" και την πλήρη συναισθηματική εξάρτηση από τους άλλους. Σε αυτούς τους τόνους κινούταν το μοτίβο της αγάπης για την κυρία Τσακογιάννη και άλλες γυναίκες που περιγράφονται στο βιβλίο της. Μέχρι τη στιγμή που με αφορμή την περιπέτειά τους με τον καρκίνο, επαναποθετήθηκαν απέναντι στη ζωή.

Κάθε οριακή εμπειρία, είτε αυτή είναι μια απειλή της ζωής όπως μια σοβαρή ασθένεια, είτε είναι μια απειλή προς τις "ισορροπίες" που είχαμε συνθέσει (διαζύγιο, ανεργία, κοκ), μας καλεί να επαναπροσδιορίσουμε τον αξιακό μας χάρτη

- Και τη Φελλένια;
 - Από τον αδερφό της, Φελλός.
 - Το όνομα του είναι Φελλός;
 - Όχι, το καφενείο του. Ήθελε ν' ανοίξει καφενείο να έχει κάποιο όφελος. Και το έβγαλε. Καφενείον το ΟΦΕΛΟΣ. Αλλά επειδή στο άρθρο οι Σιφνιοί δεν δίνουν καμία σημασία διαβάζαν "Ο ΦΕΛΟΣ" Και του έμεινε ο Φελλός.
 - Ενώ τον λέγανε;
 - Αντώ.
 - Κατάλαβα. Αντώνης.
- Πείτε ό,τι θέλετε. Εμένα το Άνω Πετάλι χωρίς τη Φελλένια, την Κολομπίνα και τον "πάπφου που ήτρωε στο μπαρκόνι τις εγιές" μου φαίνεται μισό.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" 18-19 Αυγούστου 2018 και αναπαράχθηκε... αφειδώς και με ενθουσιασμό στο FACEBOOK των σιφνιτών.

καθώς και το νόημα της ζωής. Η συνειδητοποίηση ότι τελικά δεν είμαστε άτρωτοι, ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο, επιτάσσει να ζήσουμε ουσιαστικά το "εδώ και τώρα" και να μας αγαπήσουμε. "Μ' αγαπώ" σημαίνει με φροντίδα, με σεβασμό, με προστατεύω. Ανταποκρίνομαι στις ανάγκες μου, αναγνωρίζω τις αδυναμίες μου και τα όρια μου, αφουγκράζομαι τα συναισθήματά μου. Τιμώ την ύπαρξή μου! Κι' έτσι μπορώ να αγαπώ και να τιμώ και τον ηησιόν και όλη την ηησία.

Με αυτά τα ωραία συναισθήματα έκλεισε η βραδιά και με μια δέσμευση θαρρώ που όποι δώσαμε στον εαυτό μας σιωπηλά, πως από εδώ και πέρα θα "Μ' αγαπώ" λίγο πιο ποθύ, λίγο πιο βαθιά.

Άννα Μακαρούνα
Κοινωνική Λειτουργός -
"Βοήθεια στο Σπίτι"
Δήμος Σίφνου

Η ΣΙΦΝΟΣ ΤΩΝ ΔΙΛΗΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ

Είχα εφέτος, για πρώτη φορά, την τύχη να να μείνω στη Σίφνο επί 2 μήνες συνέχεια, ολόκληρο τον Ιούλιο και ολόκληρο τον Αύγουστο. Είδα πολλά και μίλησα με πολλούς, Σιφνιούς και ξένους, και θα προσπαθήσω να δώσω σε λίγες γραμμές, όπως την είδα, την εικόνα της εφετινής καλοκαιρινής Σίφνου.

Το νησί γέμισε πάλι τους δύο μήνες αυτούς. Είμαι βέβαιος ότι τα στατιστικά των αφίξεων στο λιμάνι θα δείξουν νέα ρεκόρ επισκεπτών. Έχουν άλλωστε προστεθεί, πέρα από τα ξενοδοχεία και τα ενοικιαζόμενα δωμάτια, πολλά ιδιωτικά σπίτια που προσφέρονται για σύντομες μισθώσεις στις διεθνείς πλατφόρμες τύπου Airbnb. Επομένως η αρχική εικόνα είναι θετική. Τα καταστήματα και οι επιχειρήσεις στη Σίφνο που ζουν από τον τουρισμό πήγαν καλά.

Όπως τα τελευταία χρόνια, το προβάδισμα στον αριθμό επισκεπτών είχαν οι Γάλλοι, ήρθαν όμως και από πολλές άλλες χώρες, Ιταλοί, Γερμανοί, Άγγλοι, Αμερικανοί και βέβαια αρκετοί Έλληνες. Το προφίλ του επισκέπτη που προτιμά τη Σίφνο είναι σχετικά εύπορος, με υψηλές ποιοτικές απαιτήσεις όσον αφορά τις καλές ανθρώπινες σχέσεις, το φυσικό και αρχιτε-

κτονικό περιβάλλον, την καθαριότητα, το φαγητό, τη συγκοινωνία, την ασφαλή κυκλοφορία. Είναι άνθρωπος που εκτιμά και σέβεται τον τοπικό πολιτισμό. Είναι το καλύτερο είδος επισκέπτη που θα μπορούσαμε να έχουμε, αφού του αρέσει αυτό ακριβώς που είμαστε. Δεν είναι ο νεόπλουτος που πάει να επιδειχθεί στη Μύκονο, ούτε ο προβληματικός που πάει να πιεί και να ξεδώσει στην Κρήτη ή στη Ρόδο. Είναι ο επισκέπτης που πρέπει να προστατεύσουμε και ευχαριστήσουμε ώστε να έρχεται κάθε χρόνο.

Πόσο το πετύχαμε; Θα έλεγα αρκετά, αλλά όχι απόλυτα. Ειδικά στον τομέα της καθαριότητας υπήρξαν παρατάγους, με το άνοιγμα κάποιων βόθρων και τα απορρίμματα κάποιων καταστημάτων. Ενώ η μεγάλη πλειονότητα των Σιφνίων και οι υπηρεσίες του Δήμου προσπαθούν ώστε να είναι το νησί μας πάντα καθαρό κάποιοι ασυνείδητοι βάζουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία και το καλό όνομα της Σίφνου. Για να δούμε αν και πότε θα προχωρήσουν τα μεγάλα έργα του ΧΥΤΑ και της βιολογικής αποχέτευσης των κεντρικών οικισμών, που καθυστερούν ή αδρανούν εδώ και χρόνια.

Το πρόβλημα της κυκλοφορίας και στάθμευ-

σης των αυτοκινήτων ήταν ίσως σοβαρότερο από κάθε άλλη χρονιά. Ιούλιο και ιδιαίτερα Αύγουστο στο νησί κυκλοφορούν πολύ περισσότερα αυτοκίνητα από όσα μπορεί να χωρέσει. Τις ώρες της μεγάλης κίνησης η κατάσταση από την Πλατεία του Ηρώου μέχρι την Εθνική Τράπεζα, αλλά συχνά και στο Γεφύρι γίνονταν εφιαλτική. Αυτό χειρότερε για κάποιους οδηγούς αυτοκινήτων και μηχανών στάθμευαν όχι στο πάρκινγκ της Μαρούσας αλλά όπου τους βόλευε για τη δουλειά που είχαν και εμπόδιζαν την κυκλοφορία.

Το αρχιτεκτονικό περιβάλλον έχει τελευταία δεχθεί μεγάλη πίεση κυρίως από ξένους, Γάλλους, που αγοράζουν είτε σπίτια μέσα σε χωριά είτε θεμωνιές στην εξοχή και τα μετατρέπουν σε εξοχικά σπίτια. Ότι αναζωογονήθηκε η οικοδομική δραστηριότητα είναι καταρχήν θετικό εφόσον τηρούνται οι πολεοδομικοί κανόνες για τους παραδοσιακούς οικισμούς. Κάποιοι βέβαια δεν είμαστε ευτυχείς με τη ραγδαία μεταβίβαση της γης της Σίφνου σε ξένους, όσο κι αν αυτό φαίνεται αναπόφευκτο. Εμβληματικό παράδειγμα τέτοιας μεταβίβασης το Θυλικό Αλώνι, για δεκαετίες ναός της νυχτερινής μας διασκέδασης, που πουλήθηκε και έγινε σπίτι Γάλλων. Όσον αφορά τις εκτός οικισμού περιοχές, έχουν δυστυχώς υπάρξει αυθαίρετες καταπατήσεις 11 μονοπατιών και διανοίξεις δρόμων με προφανή στόχο την οικοπεδοποίηση. Η συνήθης αντίδρασή μας είναι να κάνουμε τα στραβά μάτια. Όταν η καταστροφή στην εικόνα της Σίφνου θα είναι μεγάλη και θα μας αναγκάσει να ξυπνήσουμε θα είναι μάλλον αργά.

Σε ένα ολόκληρο καλοκαίρι υπάρχουν βέβαια και πανηγύρια. Αξιώθηκα εφέτος να πάω, με τα πόδια, σε τέσσερα: Στον Άη Νηγιά τον Αψηλό, στην Παναγιά του Νήγιου, στον Άη Γιάν-

Του Γιώργου Παπαπαύλου

νη στο Μαύρο Χωριό και στον Άγιο Συμεών. Πολύς κόσμος και στα τέσσερα, καθώς μάλιστα έχει διευκολυνθεί η προσέλευση με αυτοκίνητο. Με κάποια έκπληξη μόνο άκουσα ότι σε ένα πανηγύρι το κρέας είχε έρθει από την Αθήνα.

Εγιναν και γάμοι. Είναι κι αυτό πια σημαντικό μέρος της οικονομίας της Σίφνου. Τι περιλαμβάνει το εορταστικό μέρος ενός γάμου είναι θέμα του γούστου των νεονύμφων, των κουμπάρων και των διοργανωτών και απόλυτο δικαίωμά τους, εφόσον γίνεται σε ιδιωτικούς χώρους. Στους δημόσιους χώρους δεν πρέπει να καταπατώνται τα δικαιώματα πρόσβασης ή διέλευσης των απλών πολιτών.

Εγιναν τέλος συζητήσεις και αντιπαραθέσεις, γραπτώς και προφορικά, με αφορμή έργα συγκοινωνιακής υποδομής: Λιμάνι και αεροδρόμιο. Και για το μεν λιμάνι το έργο έχει φανεί πάρει το δρόμο του, έχουν προβλεφθεί τα κονδύλια. Το μεγάλο ερώτημα είναι αν ένα τέτοιο έργο θα ωφελήσει ή θα ζημιώσει τη Σίφνο, αν οι Καμάρες θα παραμείνουν γοητευτικό τουριστικό θέρετρο ή θα μεταβληθούν σε λιμάνι εξυπηρέτησης της υπόλοιπης Σίφνου. Αυτό θα φανεί όταν "πέσουν τα μεπτά" στο χώρο μπροστά από τα καταστήματα και θα γίνει σαφές πώς θα γίνεται η κυκλοφορία.

Για αεροδρόμιο κουβέντες έχουν γίνει και στο παρελθόν. Το βασικό ερώτημα είναι αν, με δεδομένη τη στενότητα των δημόσιων πόρων, ένα αεροδρόμιο θα ήταν πρώτη προτεραιότητα. Προσωπική μου γνώμη είναι ότι απολύτως πρώτη προτεραιότητα είναι η αποχέτευση των κεντρικών οικισμών. Ένα έργο που καθυστερεί δεκαετίες και πιθανότατα θέλει σοβαρό σχεδιασμό από την αρχή.

"Η Νάξος δια μέσου των αιώνων."

Το Στ' πανελλήνιο επιστημονικό Συνέδριο

Στο Δαμαριώνα Νάξου πραγματοποιείται φέτος, από τις 30 Αυγούστου ως τις 2 Σεπτεμβρίου το έκτο στη σειρά πανελλήνιο επιστημονικό Συνέδριο.

Τα πανελλήνια Συνέδρια με τον γενικό τίτλο "Η Νάξος διά μέσου των αιώνων", που διεξάγονται κάθε πέντε χρόνια στη Νάξο, αποτελούν επιστημονικά fora και εργαστήρια καλλιέργειας και ανακοίνωσης ερευνητικών και επιστημονικών εργασιών διαφόρων γνωστικών πεδίων, που αφορούν στη ναξιακή διαχρονία και έχουν πολυθεματικό, πολυπρισματικό και πρωτότυπο περιεχόμενο.

Εμπνευστές και πρωτομάστορες αυτών των συνεδρίων ήταν οι Ι. Κ. Προμπονάς, ήδη ομότ. Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Στέφ. Εμμ. Ψαρράς, Ιστορικός, Δρ Φιλολογίας.

Το πρώτο πανελλήνιο επιστημονικό συνέδριο έγινε στο Φιλωτί από 3 έως 6 Σεπτεμβρίου 1992. Αναπτύχθηκαν 66 εισηγήσεις και τα πρακτικά του κυκλοφορήθηκαν σε τόμο το 1994 από την κοινότητα Φιλωτίου.

Το δεύτερο συνέδριο διεξήχθη στο Χαθιά από 4 έως 7 Σεπτεμβρίου 1997 και τα πρακτικά του (51 ανακοινώσεις) κυκλοφορήθηκαν σε τόμο το 2003 από τον Δήμο Δρυμαλίας.

Το τρίτο συνέδριο φιλοξενήθηκε στην Κόρωνο από 4 έως 7 Σεπτεμβρίου 2003 και τα πρακτικά του (68 ανακοινώσεις) εκδόθηκαν το 2007 από τον Δήμο Δρυμαλίας.

Το τέταρτο συνέδριο πραγματοποιήθηκε στην Κωμιακή από 4 έως 7 Σεπτεμβρίου 2008 και τα πρακτικά του (84 ανακοινώσεις) εκδόθηκαν το 2013 από τον Δήμο Νάξου και Μικρών Κυκλάδων.

Το πέμπτο συνέδριο έλαβε χώρα στ' Απεράθου από 30 Αυγούστου έως 1 Σεπτεμβρίου 2013 και τα πρακτικά του (70 ανακοινώσεις) εκδόθηκαν το 2017 από τον Δήμο Νάξου και Μικρών Κυκλάδων.

Το συνέδριο, ασχολείται με ζητήματα της ναξιακής διαχρονίας από τη σκοπιά πολλών επιστημών όπως: Αρχαιολογία και Μουσειολογία, Ιστορία, Φιλολογία, Λογοτεχνική Κριτική, Λαογραφία και Κοινωνική Ανθρωπολογία, Δίκαιο, Οικονομία, Κοινωνιολογία, Δημογραφία, Ιατρική και Επιδημιολογία, Αρχιτεκτονική, Περιβάλλον και Πολεοδομία, Πολιτική Επιστήμη, Τοπικοί Διοικητικοί και Αυτοδιοικητικοί Θεσμοί, Δημοσιογραφία και Τεχνολογίες Επικοινωνίας κλπ.

Στο Στ' συνέδριο μετέχουν περισσότεροι από 200 σύνεδροι όπου παρουσιάζουν 180 πρωτότυπες ανακοινώσεις. Το σιφναϊκό ενδιαφέρον του Συνεδρίου έγκειται στο γεγονός ότι διεξάγεται φέτος στο γενέθλιο χωριό του αγαπημένου μας κ. Νίκου Προμπονά, τον Δαμαριώνα. Στο συνέδριο ο ίδιος μετέχει με την εισήγησή του με θέμα "Ναξίων σύγχρονα ξενικά πατριδωνυμικά επώνυμα. Η προέλευσή και η σημασία τους."

Επίσης στο συνέδριο είναι εισηγητής και ο σημαντικός Σιφνιός ιστοριοδίφης κ. Σίμος Συμεωνίδης και η παρέμβασή του έχει θέμα: "Διαφορές μεταξύ δύο επισκόπων Παροναξίας" (1628 - 1630).

Τα πρακτικά του Συνεδρίου προβλέπεται να εκδοθούν έως τα τέλη του 2019 και, όπως πάντα, αναμένονται με εξαιρετικό ενδιαφέρον από την επιστημονική κοινότητα και ιδίως την κυκλαδική.

"Τοπίο '18"

Για πέμπτη χρονιά φέτος "παιδιά" όλων των ηλικιών (στις μεγαλύτερες ηλικίες μόνο... θηλυκού γένους) δοκίμασαν και φέτος τις ικανότητές τους στη ζωγραφική. Συγκεκριμένα τα Σαββατοκύριακα του καλοκαιριού, από 14 Ιουλίου μέχρι 12 Αυγούστου, τριάντα περίπου άτομα επισκέπτονταν επιλεγμένα σημεία του νησιού [Άη Αρτίμης, Φυρόγια, Κ. Πετάλι, Σταυρός του Φάρου και Παναγία Γερανοφόρα] και ζωγράφιζαν εικόνες - τοπία εκ του φυσικού χρησιμοποιώντας μολύβι και ακουαρέλες, πάντα υπό τις οδηγίες και την επίμελεια της ζωγράφου και εκπαιδευτικού **Μαρίας Τζιροζίδου**. Το αποτέλεσμα της δουλειάς τους εκθέσανε στις 16 και 17 Αυγούστου στο Πολιτιστικό Κέντρο "Μαριάνθη Σίμου" και έδειξαν ότι η τέχνη είναι εσωτερική ανάγκη και δεν προϋποθέτει ταλέντα ή ειδικές ικανότητες παρά μόνο ευαισθησία και διάθεση για έκφραση εικόνων και συναισθημάτων. Τά άλλα μαθαίνονται...

Το "Ευχαριστώ" ενός αιμοδότη!

Από μικρός επηρεασμένος από τις παραβολές του παππού μου και τις ιστορίες του πατέρα μου με το βιολί του, κλουθούσα σε γάμους και πανηγύρια. Σε ένα πανηγύρι ήτανε μια παρέα ηλικιωμέ-

νων και ηπειράτζε ο ένας τον άλλο. Λέει ο ένας εγώ μωρέ άμα πεθάνω θέλω να πούνε Θεός συγχωρέστον και όχι σκ... στο λάκκο του. Ύστερα από λίγο λέει ο άλλος εγώ πριν πεθάνω θέλω να ακούσω ένα μπράβο να φχαριστηθεί η καρδιά μου και ένα ευχαριστώ να φχαριστηθεί το μυαλό μου. Αυτά ίσως και 50 χρόνια πίσω... Όμως ήρθε η στιγμή που τα θυμήθηκα και τους τα κάνω μνημόσυνο.

Έκανα στο Ωνάσειο επέμβαση ανοι-

κής καρδιάς και χρειαζόμουνα αίμα, αιμοπετάλια και πλάσμα αίματος. Υπήρξα και εγώ και η οικογένειά μου χρόνια αιμοδότες στο Σύλλογο και έτσι με ένα τηλεφώνημα στη Μαρία Ναδάλη και το αίμα και τα αιμοπετάλια απέικο.

Έχει περάσει ένας μήνας και άμα πάω στη Σίφνο, θα πάω σε εκείνο το πανηγύρι να ανάψω δύο κεράκια εις μνήμη εκείνων των απλών Σιφνίων και όσα περισσότερα κεράκια μπορώ στους σημε-

ριούς αιμοδότες του Συλλόγου, με την ευχή να ακούσουν ένα μπράβο στην καρδιά τους και δύο ευχαριστώ στο πνεύμα.

Από εμένα και την οικογένειά μου ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ στον Πολιτιστικό Σύλλογο, στην πρόεδρό του Μαρία Ναδάλη και σε όλους όσοι με βοήθησαν σε αυτή τη δύσκολη στιγμή της ζωής μου.

Φρατζέσκος Κων. Χρύσος

Σιφνέικες επέτειοι του 2018

Του Γιώργου Νίκου Θεοδώρου

Συνεχίζουμε για δεύτερη χρονιά τις επετειακές σημειώσεις για πρόσωπα ευρύτερης αποδοχής και προσφοράς, καθώς και για αξιόλογα γεγονότα που επηρέαζουν και το σημερινό βίο και που συμπληρώνουν κάποιο κύκλο ετών, "των περιτελλομένων ενιαυτών", όπως υμνεί ο Όμηρος, περιμένοντας από εμάς τη μνημόνευσή τους. Για το 2018 επιλέγουμε κάποιες επετείους, σαν φώτα πορείας μέσα στο χρόνο.

• Πριν από 690 χρόνια, το 1328, πρωτολειτούργει ο ιερός ναός του Αη-Σώστη και του Αη-Φανούρη στην Απολλωνία, διμάρτυρη ή δισυπόστατη εκκλησία κάτω και απέναντι από το μητροπολιτικό ναό του Αη-Σπυρί. Από τις παλαιότερες εκκλησίες της Σίφνου, με μαρμάρινη επιγραφή που αναφέρει έτος ανέγερσης το 1327. Κοσμεύεται από εικόνες και τοιχογραφίες σπάνιας τέχνης. Μια πρώτη προσπάθεια συντήρησής τους έκανε το 1929 ο Φώτης Κόντογλου.

• Πριν από 480 έτη, το 1538, ο Benedetto Bordone παρουσιάζει έναν από τους παλαιότερους χάρτες της Σίφνου, που την ονομάζει Σιφάνο / Siphano, στο βιβλίο του Isolario [=Νησιολόγιο]. Κατά σύμπτωση, το ίδιο έτος 1538, τυπώνεται άλλος ένας παλαιότερος χάρτης του νησιού μας από τον Τούρκο θαλασσοπόρο Piri Reis, που περιπλέει και χαρτογραφεί τη Σίφνο από το 1510. Ο χάρτης αυτός περιλαμβάνεται στο βιβλίο ναυσιπλοίας "Κιταμπί Μπαχρίε". Εδώ το νησί μας αναφέρεται ως Σιφάντο / Siphanto.

• Φέτος συμπληρώνονται 440 χρόνια, αφότου τη διετία 1577 και 1578 οι Σιφνιοί επισκίζουν τη γειτονική Φολέγανδρο, αναγνωριστικά το 1577, πιο μαζικά το 1578. Τις τελευταίες δεκαετίες το κλίμα έχει αναστραφεί, για λόγους κυρίως οικογενειακής αποκατάστασης, αλλά σε περιορισμένη κλίμακα. Με την ευκαιρία, σημειώνουμε ότι οι Σιφνιοί επισκίζουν και την πιο κοντινή μας Κίμωλο μεταξύ των ετών 1625-1646. Σημειώνει ο Ιστορικός μας, κ. Σίμος Μιλτ. Συμεωνίδης, στα "Σιφνιακά" του έτους 2000/τόμος Η', στη σελίδα 190: "Φιλιππιδήμοι οι Σιφνιοί, μετανάστευαν σε διάφορα μέρη, όπου εργάζονταν δραστήρια και διέπρεπαν".

• Πριν από 350 χρόνια, στις 24 Νοεμβρίου 1668, η τούρκικη αρμάδα υπό το ναύαρχο Καπλάν-Πασά, επιτίθεται κατά Κέας και Σίφνου και τις καταστρέφει. Πολλοί κάτοικοι καταφεύγουν στην Τήνο. Αυτά διαβάζουμε στα "Μνημεία Μακεδονικής Ιστορίας" / 1947, σελ. 186, του κ. Κ.Δ. Μέρτζου. Ωστόσο, στον ίδιο με πιο πάνω τόμο των "Σιφνιακών" βεβαιώσαμε ότι "τελικά δεν επιτέθηκε στο νησί μας".

• Πριν από 340 έτη, το 1678, ιδρύεται στο Κάστρο, πρωτεύουσά μας μέχρι το 1836, το πρώτο Σχολείο σε όλα τα Κυκλαδονήσια, ως "Κοινό Παιδευτήριο του Αρχιεπαγγέλου". Τον κατάλληλο χώρο παραχωρεί στο Κάστρο το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων επί Πατριάρχη Δοσίθεου, με τον όρο να ονομαστεί "Σχολή του Παναγιού Τάφου στη Σίφνο". Πολύτιμες πληροφορίες μας προσφέρει σχετικά το βιβλίο του αείμνηστου Δασκάλου μας Νίκου Εμμ. Καλαμάρη, έκδοσης του 1982 με τον τίτλο, "Παιδευτήριο του Αρχιεπαγγέλου- Ιστορία της Σχολής του Παναγιού Τάφου στη Σίφνο".

• Συμπληρώνονται φέτος 230 έτη, αφότου το 1788 γίνεται η πρώτη ανακίνηση του ναού της Υπαναντής στον Αρτεμώνα, της κοσμογάπητης και θαυματουργού Παναγίας της Άμμου. Είναι "η Παναγιά της καρδιάς μας", ενοριακή εκκλησία μερικές δεκαετίες πριν. Πρόκειται για το ναό που χωρίζει ή καλύτερα ενώνει τα χωριά και τις ενορίες του Αρτεμώνα με τον Άη-Λούκα. Για την Παναγία την Άμμο μπορούμε να μιλάμε με τις ώρες, θα γίνει όμως κάποια άλλη φορά, και... "η Παναγιά που ξέρει, βολικά άς μάς τά φέρει!"

• Πριν από 200 ακριβώς χρόνια, το 1818, η άλλοτε ενοριακή εκκλησία της Παναγίας τα Γουρνιά [1774], γίνεται δίκωχη ή δισυπόστατη ή διμάρτυρη, όταν ο Ιερομόναχος και Αγιολόγος Αγάπιος Ναδάλης [1750 - 1829], πιο γνωστός ως Δευτεραίος, πρόσθεσε στο ναό και τον Άη-Νικόλα. Έτσι, έκανε τον Προστάτη Άγιο των ναυτικών σύνοικο με την Υπεργία Θεοτόκο.

• Πριν από 190 χρόνια, το 1828, η Σίφνος "κατά έγγραφη μαρτυρία" έχει 44 Ιερείς σε 43 Ενορίες, διαβάζουμε στα "Σιφνιακά" του 1994, τόμος

Δ' /σελ. 54 και 55. Κάστρο 7, Κάτω - Πελάτι 2, Αρτεμώνας 10, Σταυρί 10, Καταβατή 8 και Εξάμπελα 6. Σύμφωνα, 43 Ενορίες!!

• Πριν από 180 έτη, στις 20 Σεπτεμβρίου 1838, ο Διευθυντής του Γυμνασίου Σύρου Γ. Σερούϊος προτείνει για υποτροφία τους μαθητές, 1) Απόστολον Βατήν, Σίφνιον, ετών 19, πατρός το επιτήδευμα μιλωνά, 2) Νικόλαον Τριαντάφυλλον, Σίφνιον, ετών 22, ορφανόν πατρός και 3) Γεώργιον Εξίρτζην, Σίφνιον, ετών 20, ορφανόν πατρός. Διαβάζουμε σχετικά στα "Σιφνιακά" του 2000, τόμος Η' / σελίδα 191: "Είναι εκ των προβιβασθέντων είκοσιν εις του Γυμνασίου την τάξιν. Πάντες ευφρείς, φιλόπονοι, σεμνόβιοι, εν ενί λόγω νέοι της προόδου και όλως προαιρούμενοι να αποκατασταθούν εξ επαγγέλματος λόγιοι και διδάκτορες."

• Πριν από 160 χρόνια, το 1858, ολοκληρώνεται με συνδρομές των Σιφνίων της Κωνσταντινούπολης το Σχολείο του Κάστρου. Η ανέγερσή του είχε ξεκινήσει 20 έτη νωρίτερα επί δημαρχίας Νικολάου Χρυσόγλου. Αυτά και άλλα ενδιαφέροντα διαβάζουμε στο βιβλίο του Καθηγητή μας κ. Νίκου Γ. Προμπονά, "Η Παιδεία στη Σίφνο", σελ. 337. Πρόκειται για τη βίβλο της Παιδείας και της Εκπαίδευσης, καθώς και της οικουμενικότητας της προόδου και του "εύ ζήν".

• Το τρέχον έτος μπορούμε να πούμε ότι είναι για τη Σίφνο το έτος Τσελεμεντέ. Διότι συμπληρώνονται, Α. 140 χρόνια από τη γέννησή του, το 1878 και Β. 60 χρόνια από το θάνατό του, το 1958. Ποιος υπήρξε ο Νίκος Τσελεμεντές και τι προσέφερε στο νησί μας και στην πατρίδα μας, οι Σιφνιοί τα γνωρίζουν καλύτερα απ' τον καθένα, οπότε δεν χρειάζονται άλλα λόγια.

• Πριν 120 χρόνια, το 1898, ο σπουδαίος Έλληνας αρχαιολόγος Χρήστος Τσουντας ξεκινά τις έρευνές του στη Σίφνο, όπου ανακαλύπτει, 1. Οικισμό και νεκροταφείο της πρωτοκυκλαδικής περιόδου [3200 - 2000 π.Χ.] στο Ακρωτηράκι του Πλατύ - Γαλαού. 2. Στο Βαθύ ανακαλύπτει νεκροταφείο της ίδιας πρωτοκυκλαδικής περιόδου. 3. Ενδιαφέροντα ευρήματα και κομμάτια κεραμικών [=«όστρακα»] της μυκηναϊκής περιόδου [1450-1100 π.Χ.] στην ακρόπολη του Αγίου Αντρέα. 4. Θεμέλια οικισμού στο φρούδι της Μπαρόνας, κοντά στο Καλαμίτσι, καθώς και μυκηναϊκά αγγεία της ίδιας περιόδου [1450-1100 π.Χ.]

• Πριν από 70 χρόνια, το έτος 1948, ο αλησμόνητος χρονογράφος - ευθυμογράφος και λογογράφος της Σίφνου Γιώργος Θεολόγος - Πεταλιανός εκδίδει την πρώτη συλλογή διηγημάτων του, που δημοσίευσε στις εφημερίδες του νησιού, με τον τίτλο, "Απ' τη ζωή του νησιού μου". Κοντά 20 χρόνια αργότερα εκδίδει και τις "Σιφνέικες παρόλες". Είναι γραμμένα στη Σιφνέικη γλώσσα, με έξυπνους και σπαραρτιστούς διαλόγους και Σιφνέικη πλοκή. Μολονότι κάποια από τα κείμενά του παραπέμπουν στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη ή στον Ιωάννη Κονδυλάκη ή ακόμη και στον Αριστοφάνη λόγο, ο Γιώργος Θεολόγος-Πεταλιανός κατακάτ ένα δικό του, μοναδικό είδος γραφής και πλοκής, ένα καθαρά Σιφνέικο είδος γραφής, σπάνιο και αξεπέραστο. Το πλούσιο αρχείο του [διηγήματα και χρονογραφήματα, ευθυμογραφήματα ή τσοόκι και παρόλες απ' τη Σιφνέικη ζωή, πρωτότυπα λαογραφικά κείμενα, σκίτσα και φωτογραφίες] αποτελούν έναν ακόμη πολύτιμο θησαυρό του νησιού μας. (Κώστα-Ελπίδα-Νίκο, η σειρά σας)!!

• Πάνε ήδη 60 χρόνια, αφότου το 1958 επαναλειτούργει το Γυμνάσιο Σίφνου [ως Ημιγυμνάσιο], που αντικατέστησε το παλαιό "Ελληνικό Σχολείο" και το Σχολαρχείο, όταν έκλεισαν λίγο πριν από το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Συγκεκριμένα η κατάργηση του τριτάξιου Γυμνασίου Σίφνου έγινε το 1938. Τέτοιες επετείαι, για λόγους που όλοι αντιλαμβάνομαστε, ίσως αξίζουν να μην περνούν απαρατήρητες. Η επιδίωξη και επαναλειτούργη του Γυμνασίου μας κρατά για 30 χρόνια στα διδαστήρια του Άη-Αρτίμη [1958-1988], στις αίθουσες του οποίου από το 1982 λειτουργεί και το Λύκειο Σίφνου. Το έτος 1988, ήδη 30 χρόνια, μεταστεγάζονται ως εξής, α.Το Λύκειο Σίφνου στις αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου Απολλωνίας, που μεταφέρθηκε σε νέα διδαστήρια, και β.Το Γυμνάσιο Σίφνου σε αίθουσες νέου διδαστηρίου, στην ίδια γειτονιά με το Λύκειο.

• Συμπληρώνονται φέτος 20 χρόνια, αφότου το 1998 έφυγαν από κοντά μας σημαντικοί άνθρωποι, ο καθένας στον τομέα του, όπως ο Φραγκίσκος Λεμονής, ο Μανώλης Κορρές, ο Αντώνης Κόμης-Μουγάδης και άλλοι με αξιομνημόνευτη κοινωνική προσφορά. Ο Φραγκ. Λεμονής, Πρόεδρος της Αδελφότητας, έδωσε όλο τον εαυτό του για να επανακυκλοφορήσουν τα "Σιφναικά Νέα" πριν 29 χρόνια [έτος πρώτης έκδοσης το 1947]. Είχε δημιουργήσει μια ευρύτατη βιβλιοθήκη με σπάνιους και δυσεύρετους ήδη τόμους, που αφορούν τη Σίφνο ή έχουν σχέση με οποιοδήποτε τρόπο με τη Σίφνο. Ένας ικανός αριθμός βιβλίων έχει να κάνει με την αγγειοπλαστική, τη μεγάλη του αγάπη. Όλες οι συλλογές προέρχονται από σπουδαία μουσεία και πανεπιστημιακά ιδρύματα, που είχε ο ίδιος επισκεφθεί και που δεν σταμάτησε να τις εμπλουτίζει μέχρι το τέλος του βίου του. Για τον πολυτάλαντο Μαν. Κορρέ δεν χρειάζεται να προσθέσουμε κάτι, διότι όσα κι αν πούμε, είναι καλύτερα της προσωπικότητας και της προσφοράς του. Ο Αντ. Κόμης-Μουγάδης υπήρξε ένας από τους λυρικότερους αυτοδίδακτους Σιφνιούς οργανοπαίχτες. Η γλυκύτητα και η αρμονικότητα της λυριάς του έπαψαν να ηχούν στα αυτιά μας, κυρίως όμως να πλουτίζουν την ψυχή μας. Με το θείο μου Λευτέρη Εμμ. Λουκατάρη στο λαούτο, καλή του ώρα, είχαν σχηματίσει ένα αξεπέραστο Σιφνέικο τακίμι, που σκόρπιζε μόνο τη χαρά στους συμπατριώτες μας και στους φί-

λους της ανόθευτης παραδοσιακής μουσικής. Αισιόδοξο είναι το γεγονός πως έχουμε σήμερα αρκετά τακίμια από μικρούς και μεγάλους οργανοπαίχτες, που εκπροσωπούν άξια τη Σίφνο στον τομέα της νησιώτικης μουσικής. Άς είναι ευλογημένη η ψυχή της Φραγκίσκης Ψαχαροπούλου-Καρόρη, που πρωτοστάτησε -και εδώ- και με την επιμονή της έφερε καταπληκτικά αποτελέσματα, που απολαμβάνουμε σήμερα. Από μας όμως χρειάζεται προσοχή και συνέπεια, για να μη χάνεται ο στόχος, δηλ. η συνέχιση των γνήσιων Σιφνέικων ρυθμών, των αυθεντικών Σιφνέικων ακουσμάτων, που τόσο πλουσιοπάροχα μας χάρισαν οι προγενέστεροι. Τα ακουσμάτα αυτά υπάρχουν και μας βοηθούν να μην παρασυρόμαστε στους δήθεν νησιώτικους σκοπούς, που είναι μακριά από την ευαίσθητη λυρικότητα του Σιφνέικου τακιμιού και που εξυπηρετούν ευκαιριακές και εμπορικές σκοπιμότητες.

• Πριν 10 χρόνια, το 2008 το ΕΠΑΛ Σίφνου [Επαγγελματικό Λύκειο], που ιδρύθηκε το 2002 ως ΤΕ-Ε Σίφνου [Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα], αναβαθμίζεται με τη λειτουργία 2 νέων Σχολών, Μηχανολογίας και Ηλεκτρολογίας. Ευτυχώς, οι Σχολές αυτές συνεχίζουν να λειτουργούν μέχρι σήμερα, μαζί με τη Σχολή Διοίκησης Επιχειρήσεων, και ελπίζουμε για πολλά χρόνια στο μέλλον.

Άη - Λούκας ΣΙΦΝΟΥ
Τετάρτη 27 Δεκεμβρίου 2017

Νυχτερινή «μαγεία» στο Φάρο, με ...ολίγη από Φασολού, από το μονοπάτι προς Χρυσόπηγη. (Φωτ. Αρχείο Αποστολή Αγγινάρη)

Η Ένωση Κυκλαδικού Τύπου για την Παλαιόπολη Άνδρου.

Υστερα από απόφαση της Συνάντησης της ΕΚΥΤ στην Άνδρο, τον περασμένο Ιούνιο, το Δ.Σ της Ένωσης εξέδωσε το παρακάτω ψήφισμα, με το οποίο συμφωνούμε, συνηγορούμε και ευχαριστώ δημοσιεύουμε:

Η Παλαιόπολη είναι το πιο ιστορικό χωριό της Άνδρου, καθώς εκεί υπήρχε η αρχαία πρωτεύουσα του νησιού, με ιστορία 14 αιώνων. Τα πλούσια κατάλοιπα της αρχαίας πόλης όμως αντί να είναι αναδεδειγμένα και προσιτά στο κοινό αποτελούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη του τόπου, με αποτέλεσμα να συντηρείται κατάφορη αδικία εις βάρος των κατοίκων της Παλαιόπολης και κατ' επέκταση ολόκληρου του νησιού.

Οι αρχαιότερες, που έφεραν στο φως μετά από πολύ κόπο και με δαπάνη πολλών χρημάτων οι ανασκαφές του Πανεπιστημίου Αθηνών στην αγορά της αρχαίας πόλης, δεν είναι προσιτές. Το χωριό μαραζώνει, καθώς το μεγαλύτερο μέρος του ανήκει σε αρχαιοθρησκευτικά ζώνη Α, γεγονός που δεν επιτρέπει την οποιαδήποτε αξιοποίηση. Παράλληλα το κράτος δε βοηθά στην ανάδειξη και απόδοση στο κοινό του αρχαιοθρησκευτικού χώρου της αγοράς της αρχαίας πόλης, καθώς δεν υπάρχει δρόμος πρόσβασης αθήα και το μονοπάτι που υπάρχει και περνά μέσα από ιδιόκτητα αγροτεμάχια είναι δύσβατο. Επίσης, καθώς η κήρυξη της ζώνης Α το 1998 δεν το προέβλεψε και ενέταξε το σύγχρονο νεκροταφείο στην Α ζώνη (!), οι κάτοικοι για να θάψουν τους νεκρούς τους πρέπει να ανεβαίνουν πεζόδρομο με 70 σκαλοπάτια, με αποτέλεσμα ανήμποροι συγγενείς να μην παρίστανται στις κηδείες των δικών τους.

Η ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιοθρησκευτικού Συμβουλίου του 2014 για την αναδιοργάνωση των ζωνών στον Αρχαιοθρησκευτικό χώρο Παλαιόπολης και την αλληλαγή όρων χρήσης στη ζώνη Α, που ρύθμιζε τα προβλήματα αυτά της πρόσβασης προς το νεκροταφείο και τον αρχαιοθρησκευτικό χώρο και άνοιξε το δρόμο για την ανάδειξη και αξιοποίηση του δεύτερου, παραμένει ανυπόγραφη έκτοτε από τους εκάστοτε Υπουργούς Πολιτισμού και Αθλητισμού, παρά τις συνεχείς οχλήσεις από τις τοπικές αρχές. Αντί να προχωρήσει νόμιμα η διαδικασία, οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΠΟΑ κίνησαν το 2017 εξ αρχής

τη διαδικασία αναδιοργάνωσης των ζωνών Παλαιόπολης. Έτσι, ορίστηκε νέα επιτροπή αυτοψίας μελών του ΚΑΣ, η δεύτερη για το ίδιο θέμα (!), για την εκ νέου εξέτα-

ση του θέματος.

Διαμαρτυρόμαστε:

• Επειδή δεν μπορεί να γίνει ανάδειξη μιας ανασκαφής 30 χρόνων, στην οποία έχουν επενδύσει μεγάλα ποσά το Ελληνικό κράτος και ιδιωτικοί φορείς. Ο μόνος τρόπος να συνεχιστεί η έρευνα με ασφάλεια για το χώρο και τους εργαζόμενους, να συντηρηθούν συστηματικά τα αποκαλυφθέντα μνημεία και να αναδειχθεί ο χώρος, ώστε να γίνει επισκέψιμος, είναι να αποκτήσει πρόσβαση μέσω εργατοεργατικού δρόμου, ο οποίος όπως πληροφορηθήκαμε με τη λήξη του έργου θα αποτελέσει το μονοπάτι πρόσβασης των επισκεπτών του χώρου.

• Επειδή οι κάτοικοι της Παλαιόπολης εκτός της δέσμευσης των περιουσιών τους, την οποία κατανοούν, σεβόμενοι την πλούσια κληρονομιά του τόπου τους, ακόμη και τους νεκρούς τους θάβουν με δυσκολία.

• Επειδή η πολιτεία δεν είναι συνεπής στη συγκεκριμένη περίπτωση στην τήρηση του Αρχαιοθρησκευτικού νόμου (3028), καθώς η ίδια παραποδοίζει την προστασία και ανάδειξη των αρχαιοτήτων και την ένταξή τους στη σύγχρονη κοινωνική ζωή, καθώς δεν επιτρέπει την πρόσβαση και επικοινωνία του κοινού με αυτές και την ανάδειξη και απόδοσή του αρχαιοθρησκευτικού χώρου στην τοπική κοινωνία και στο ευρύ κοινό, κάτι που ο Αρχαιοθρησκευτικός Νόμος 3028 ορίζει ως ένα από τα βασικά στοιχεία της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 3, ε και στ).

• Διαμαρτυρόμαστε γιατί ακόμη μια φορά υπερσώκεν η δυσλειτουργία της δημόσιας διοίκησης εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος.

Ζητούμε:

• το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού να δώσει άμεση λύση στα προβλήματα αυτά και να προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες ώστε να αποκτήσουν το νεκροταφείο της Παλαιόπολης και ο σημαντικός αρχαιοθρησκευτικός χώρος της αγοράς της αρχαίας Άνδρου ομαλή πρόσβαση. Να αποδοθεί ο χώρος αυτός στο ευρύ κοινό και να επιτραπεί στους κατοίκους της Παλαιόπολης και ολόκληρης της Άνδρου να έχουν τα κατάλληλα της πολιτιστικής τους κληρονομιάς και ταυτότητας ορατά και επισκέψιμα.

Ευχαριστήριο

Ο Σύλλογος Γυναικών Σίφνου "Το Σμάφι" θα ήθελε να ευχαριστήσει από καρδιάς όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση των δυο εκδηλώσεων που συνδιοργάνωσε με την πολύτιμη βοήθεια του Πολιτιστικού Συλλόγου Σίφνου. Ειδικότερα την "Aegean Speed lines", το "Apollo Moto", τα "Σιφνέικα Κονάκια", το "Ηλιοβασιλέμα" στο Τρουλλάκι και το "Λιουτρίβι". Ιδιαίτερα ευχαριστούμε την κ. Αριάδνη Δάφνη Στεργιοπούλου η οποία τραγούδησε αφιλοκερώς στη μουσική βραδιά."

Θυμηθήκαμε και τιμήσαμε τον Γιώργο Ματζουράνη

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε, (λόγω έλλειψης χώρου) μόνο την εμπεριστατωμένη παρέμβαση της Νίκης Αιντενάιερ - Αναστασιάδη και ένα ευχαριστήριο σημείωμα της Ρίας Ματζουράνη.

**Γιώργος Ματζουράνης,
Εις μνήμην (Σίφνος, 18.8.2018)**

Της Νίκης Ειδενειέρ- Αναστασιάδη
Γιώργος ο πρώτος... Τίτλος κι αυτός, θα πείτε! Όχι, δεν ήταν, ούτε κατά διάνοιαν, βασιλεύς ή πρίγκιπας, ο Γιώργος Ματζουράνης, ο Γιώργος μας. Μα ήταν "ο πρώτος διδάξας", ο πρώτος από τους, κατά κάποιον τρόπο, "λογίους" μεταξύ των Ελλήνων μεταναστών της Γερμανίας της δεκαετίας

Πιστός στην αποστολή του, που την έθεσε ο ίδιος στον εαυτό του, να συνοδεύει και να παραστέκεται στους μετανάστες Έλληνες και να τους προσφέρει όποια υπηρεσία χρειάζονταν, τους υπηρέτησε επί σειρά ετών και αφού είχε επιστρέψει στην Ελλάδα αλληλογραφώντας μαζί τους μέσω του ελληνικού ραδιοφωνικού προγράμματος της Βαυαρίας, που ακουγόταν σε όλη τη Γερμανία, με απαντήσεις σε ερωτήσεις τους για οποιοδήποτε κοινωνικό και γραφειοκρατικό θέμα τους απασχολούσε. Ερευνούσε με τη βοήθεια και της γυναίκας του, της Ρίας, εξονυχιστικά τις ελληνικές υπηρεσίες και τις νομοθεσίες και καμιά φορά, σε τόνο κάπως αυστηρό, διόρθωνε τις συχνά παράλογες απαιτήσεις που εξέφραζαν στα γράμματά τους. "Ο πιο αγαπητός

νέπεια, με κυριότερους τίτλους αυτούς που είχε ζήσει στο πετόι του και που προδίδουν πόσο βαθιά είχε ενστερνισθεί το μεγάλο θέμα της μετανάστευσης προς και από τη Γερμανία. Γιατί τι άλλο παρά μια νέα μετανάστευση απετέλεσε η, για διάφορους λόγους, επιστροφή στην "παλιά" πατρίδα; Νέος ξεριζωμός, των παιδιών κυρίως, που μόλις είχαν προλάβει να προσαρμοστούν στη Γερμανία ή και είχαν γεννηθεί εκεί, και γι' αυτά η Ελλάδα ήταν απλώς η χώρα των διακοπών τους, και ούτε τα ελληνικά τους ήταν έτσι, ώστε τουλάχιστον η γλώσσα να τους πρόσφερε αίσθημα θαλπωρής και κατανόησης. "Τα παιδιά του Νότου" (1990), ονόμασε το άλλο του βιβλίο ο Γιώργος, και "Όπου κι αν είμαι, ξένος" το επόμενο (2001)! Κοινωνιολογικές προσεγγίσεις, απαραίτητο ανάγνωσμα για όλους τους επαρκείς αναγνώστες ή γι' αυτούς που θέλουν να γίνουν επαρκείς. Άλλο παράδειγμα η συμμετοχή του στον τόμο "Λόγος και θεάματα" μια ανθολογία από Έλληνες συγγραφείς στη Γερμανία, αλλά και Ελλαδικούς, με κείμενα με "αθλητικό" περιεχόμενο ενόψει των Ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα το 2004. Το συγκινητικό του διήγημα "Ο βάλτος" είναι από άποψη κοινωνικής και περιβαλλοντολογικής στράτευσης πράγματι ένα διαμάντι. Ο Γιώργος ωστόσο παρακολουθούσε από μακριά πια, αλλά με μεγάλο ενδιαφέρον τη συνέχεια και την εξέλιξη της λογοτεχνίας των Ελλήνων της Γερμανίας. Με την πρώτη, στα ελληνικά, ανθολογία που επιμελήθηκε ο ίδιος με τίτλο "Ανάμεσα σε δύο κόσμους" πρότεινε ήδη το 1995 στους Έλληνες αναγνώστες εξαιρετικά δείγματα αυτής της λογοτεχνικής παραγωγής έξω από την Ελλάδα, η οποία τους αγνοούσε φυσικά -φυσικά;- τότε και μάλλον ακόμη ως σήμερα εξακολουθεί να τους αγνοεί. Πολλές κριτικές παρουσιάσεις εξ άλλου στην εφημερίδα Αυγή τεκμηριώνουν το αμέριστο ενδιαφέρον του για τα έργα τους, αλλά και διοργανώσεις και συμμετοχές σε σεμινάρια και συνέδρια για το θέμα Μετανάστευση. Ως μέλος της διοικητικής επιτροπής της ελληνικής Εταιρείας Συγγραφέων π.χ. πρότεινε και διοργάνωσε ένα συμπόσιο, τον Δεκέμβριο του 2000, στην Αθήνα με θέμα "Λογοτεχνία και Μετανάστευση", όπου στα πρακτικά του (βγήκαν το 2001) η δική του εισήγηση είχε επίσης ως θέμα: "Ανάμεσα σε δύο κόσμους". Εκεί παραθέτει από το φοιτητικό περιοδικό "Ουτοπία" (1985) μεταξύ των άλλων και το εξής: "Μια νέα πολιτιστική κίνηση στον τομέα της λογοτεχνίας έχει δρομολογηθεί τα τελευταία χρόνια, που ξεπερνά τα εθνικά όρια, δεν είναι ελληνική, τουρκική ή ισπανική... όμως ούτε και γερμανική, ακόμα κι αν το μέσο της έκφρασης της είναι συχνά η γερμανική γλώσσα. Έχει τη δική της δυναμική στον δρόμο της αναζήτησης για την πολιτιστική ταυτότητα των δημιουργών της."

Και καταλήγει: "Τα παραδείγματα ακόμα είναι ασαφή, πολλοί όμως υποστηρίζουν πως από αυτόν το χώρο, τον μεταναστευτικό, και από αυτήν την κατηγορία δημιουργών μπορεί να προέλθει το λογοτεχνικό έργο που θα χαρακτηριστεί ευρωπαϊκό χωρίς στενότερους εθνικούς προσδιορισμούς."

Από τότε έχουν περάσει 18 ολόκληρα χρόνια. Και αυτό που ξεκίνησε πρώτος ο Γιώργος Ματζουράνης, όχι απλώς συνεχίστηκε ακάθεκτο, αλλά σήμερα έχει να επιδείξει, από ελληνικής τουλάχιστον πλευράς, 40 περίπου συγγραφείς ανάμεσα σε δυο κόσμους, που δρουν γράφοντας και διαβάζοντας μπροστά στο κοινό και ως αυτόνομοι λογοτέχνες, αλλά και διοργανωμένοι μέσα στην "Εταιρεία Ελλήνων συγγραφέων της Γερμανίας", ανοιχτής ωστόσο σε λογοτέχνες από όλον τον κόσμο, αποδεικνύοντας τον νέο προσδιορισμό που της προσδίδει η επιστήμονας Elke Sturm Trigonakis "Νέα Λογοτεχνία του κόσμου".

Σας ευχαριστώ.

Ευχαριστίες...

Στη μνήμη του Γιώργου Ματζουράνη ήταν αφιερωμένη η όμορφη εκδήλωση που έγινε στις 18 Αυγούστου το βράδυ, στο Πολιτιστικό Κέντρο "Μαρινάνθη Σίφνου" στον Αρτεμώνα. Για μένα και την οικογένειά μου η τιμή ήταν μεγάλη. Σ' αυτήν την εκδήλωση δόθηκε η ευκαιρία να μάθουν κάποιοι και την άλλη πλευρά και δραστηριότητα του Γιώργου, αυτή του συγγραφέα μέσα από τα βιβλία του για τους Έλληνες μετανάστες. Ας σημειωθεί ότι ο Γιώργος Ματζουράνης ήταν ο πρώτος Έλληνας συγγραφέας που ασχολήθηκε με το θέμα των Ελλήνων μεταναστών - κυρίως για αυτούς που μετανάστευσαν στη Γερμανία. Το πρώτο του βιβλίο "Έλληνες εργάτες στη Γερμανία", που εκδόθηκε το 1974 από τις εκδόσεις Gutenberg, απέσπασε πολλές και καλές κριτικές αλλά και το "Μας λένε Γκά-

σταρμπάιτερ", που εκδόθηκε το 1977 από τις εκδόσεις Θεμέλιο, είχε επίσης μεγάλη επιτυχία. Η συγκίνηση μας ήταν μεγάλη όταν δήλωσαν ότι θέλουν να συμμετέχουν με ομιλίες τους ο Χάνς και η Νίκη Αιντενάιερ, οι οποίοι γνώριζαν πολύ καλά τον Γιώργο και τα βιβλία του για τους Έλληνες μετανάστες. Θέλω μέσα από αυτές τις γραμμές να τους ευχαριστήσω που μας τίμησαν με την παρουσία τους και τις τόσο καλές ομιλίες τους. Επίσης θέλω να ευχαριστήσω τον γνωστό συγγραφέα Μήτσο Κασόλα που τόσο ωραία εκφράστηκε για τον Γιώργο και το έργο του, καθώς και τη γυναίκα του Αριάδνη, την κινητήρια δύναμη του. Ευχαριστώ επίσης τη συγγραφέα Ελένη Τορόση, που παρ' ότι αντιμέτωπη κάποια προβλήματα υγείας, δέχτηκε με χαρά να μιλήσει για τον Γιώργο, με τον οποίο είχε συνεργαστεί για πολλά χρόνια, στα πλαίσια των εκπομπών που έκανε ο Γιώργος στη βαυαρική ραδιοφωνία του Μονάχου για τους Έλληνες μετανάστες. Θερμές ευχαριστίες και στον Βαγγέλη Καραμανωλάκη, καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο οποίος με το βλέμμα του ιστορικού ερευνά και εντοπίζει τις αιτίες και τις συνθήκες που οδήγησαν στη δεκαετία του '60 τα νέα παιδιά, τους αγρότες της χώρας μας να ξενιτευτούν προκειμένου να επιβιώσουν. Οι αναλύσεις του μας κάνουν να σκεφτόμαστε πόσο λίγα γνωρίζουμε για τη σύγχρονη ελληνική ιστορία. Όταν δε κατά την περίοδο της μεγάλης μετακίνησης προς τη Γερμανία αναφέρονταν κάποιος στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι Έλληνες που πήγαν εκεί, εθεωρείτο παρακατιανό να ασχολείται κανείς με αυτή την ομάδα του ελληνικού πληθυσμού στο εξωτερικό, ενώ βέβαια δεν έλεγαν όχι στην αποστολή των εμβασμάτων των μεταναστών προς τις οικογένειες τους στην Ελλάδα. Επίσης θέλω να ευχαριστήσω τον Μανώλη Αναστασιάδη, τον φίλο μας που δεν έπαψε ποτέ να αναφέρεται στο συγγραφικό έργο του Γιώργου και να στηρίζει κάθε προσπάθεια προβολής του.

Δεν θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε εδώ τον τόσο σημαντικό ρόλο που έπαιξε για την πραγ-

Μία άποψη της αίθουσας της εκδήλωσης. Στο βήμα ο Χάνς Αιντενάιερ. (Φωτ. Αρχείο Θύμιου Κάκου)

του εξήντα και μετά. Ο ίδιος έζησε εκεί από το 1966 ως το 1976, δέκα από τα πιο δύσκολα χρόνια της Ελλάδας, αλλά και τα πιο προοδευτικά που περάσαμε κι εμείς στη Γερμανία, τότε που ο Γιώργος πρωτοστάτησε στην αντίσταση εναντίον της Χούντας των συνταγματαρχών στη Γερμανία, τότε που η αείμνηστη Ελένη Βλάχου, αυτοεξόριστη στην Αγγλία, διατύπωνε: ...αν οι Έλληνες κατάφεραν να κρατήσουν το θέμα της δικτατορίας καθημερινά στα πρωτοσέλιδα του ευρωπαϊκού τύπου, αυτό οφείλεται κατά μέγα μέρος στις κινητοποιήσεις των Ελλήνων στη Γερμανία. Τις που ο Γιώργος διέκρινε κι έφερε στην επιφάνεια, δηλαδή στη δημοσιότητα, το λογοτεχνικό δυναμικό που εμπειρείχε ο απλός εκείνος, αγροτικός, κυρίως, λαός που εγκατέλειψε τον τόπο του για μια "καλλίτερη ζωή", όταν οι συνθήκες στην Ελλάδα έκαναν την εδω ζωή του σχεδόν αβίωτη. Με το μνημειώδες βιβλίο του "Μας λένε Γκασταρμπάιτερ", που βγήκε στα ελληνικά το 1977 και στα Γερμανικά - σπάνια περίπτωση η μετάφρασή του - το 1985, "Mannepntuns Gastarbeiter!" θεμελίωσε κατά κάποιο τρόπο την "προφορική" ιστορία, που εδω και λίγα, σχετικά χρόνια όχι απλώς ανακαλύφθηκε αλλά αποκαλύφθηκε ως αξεπέραστη συνέταιρος των γραπτών πηγών ιστορικού υλικού "εκ των ουκ άνευ".

Το βιβλίο λοιπόν αυτό, είναι σε πρώτο επίπεδο μια συλλογή συνεντεύξεων με ανθρώπους όλων των ηλικιών, που είχαν ζήσει ήδη αρκετά χρόνια στη Γερμανία και είχαν μαζέψει αρκετές, καλές και κακές, εμπειρίες. Αλλά τόσο η επιλογή των συνεντεύξεων όσο και η κατάταξή τους κατά ενότητες ανάλογα με τα θέματα που προέκυψαν κατά τις συζητήσεις, είναι τόσο ενδιαφέροντα και ελκυστικά, ώστε να διαβάζονται, αν όχι σαν διηγήματα, τουλάχιστον σαν θεατρικοί λόγοι. Κι επειδή ο ρωτών ήταν τόσο ενήμερος και συγχρόνως τόσο ικανός, γνήσιος συνομιλητής, οι απαντήσεις είναι ειλικρινείς και πηγαίες χωρίς ενδοιασμούς, χωρίς ούτε υποψία προσποίησης.

Και αυτό είναι το ζωντανό υλικό του Γιώργου, που χωρίς να το συνοδεύει με τυπικά σχόλια, όπως θα έκανε ένας δημοσιογράφος με εντολή από μια εφημερίδα ή ραδιοφωνικό σταθμό ή και κανάλι να κάνει συνεντεύξεις, αλλά από γνήσιο ενδιαφέρον και - θα το λμήσω τη λέξη - από κοινωνικό χρέος, καθώς και με συνείδηση της αξίας αυτών των ντοκουμέντων του παρελθόντος για το άμεσο και το μακρινό μέλλον, αφήνει τον αναγνώστη να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα, να συνειδητοποιήσει καταστάσεις, να οξύνει το μυαλό και την ευαισθησία του, όπως τελικά είναι και ο στόχος της λογοτεχνίας, είτε το ξέρει αυτό ο συγγραφέας είτε το "ποιεϊ" αυτόματα, όταν πιστά την υπηρετεί. Μόνο που στην ακραϊνή λογοτεχνία το υλικό είναι συνηθώς φανταστικό, άρα εύπλαστο, ώστε να διευκολύνει και αλλαγές και σβησίματα και προσαρμογές, και υπερβολές, ακόμα και τις περιφρονημένες ανατροπές. Το σκληρό, και γι' αυτό άκαμπτο, υλικό του Ματζουράνη είναι ο άνθρωπος, κι αυτό τα λέει όλα.

Έλληνας δημοσιογράφος της Γερμανίας" ήταν ο τίτλος που του απένειμαν.

Ο Γιώργος όμως γνώριζε πολύ καλά ότι είχε και φλέβα λογοτέχνη. Το διήγημά του, "Τα παιδιά της θάλασσας", που περιλαμβάνεται σε μια μικρή διγλωσση, δηλαδή ελληνογερμανική, ανθολογία, με κείμενα έξι Ελλήνων συγγραφέων (μεταξύ των οποίων και η Ελένη Τορόση, που έχουμε τη χαρά να την έχουμε απόψε κοντά μας) έδωσε στην ανθολογία και τον γενικό της τίτλο. Την εκδώσαμε στη **Ρωμιούση** το 1997 (2. έκδ. 2004). Ο Γιώργος εισάγει το διήγημά του με την εξής μικρή εισαγωγή-διευκρίνιση:

Το κείμενο αυτό προέρχεται από μια συζήτηση με τον Άγγελο Π., έντεκα χρονών τότε, στο Garmisch-Partenkirchen, το φθινόπωρο 1982. Διατήρησα το αφηγηματικό του ύφος, συντόμωσα όμως κάπως την πολύωρη συζήτησή μας.

Παραθέτω εδω ένα μικρό απόσπασμα:
Εγώ το θυμάμαι που φύγαμε από την Ελλάδα. Με λεωφορείο και ύστερα με τρένο. Θυμάμαι και το σπίτι μας πώς ήτανε, και το χωριό θυμάμαι και τα παιδιά που παίζαμε μαζί. Κατηφορίζαμε τη μεγάλη πλαγιά και βγαίναμε στον ποταμό, εκεί κοντά που χύνεται στη θάλασσα, κι ερχόντανε απέναντι τα Τουρκάκια και φωνάζανε, φωνάζαμε κι εμείς και συνεννοούμαστε, κάναμε καρδιάκια από κονσερβοκούτια και κούτσουρα, τους βάχαμε χάρτινα πανιά και τα στέλναμε, φορτωμένα καρδιά, απέναντι, και τα τουρκάκια μάς τα γύριζαν πίσω πάλι, φορτωμένα με κάστανα. Καμιά φορά τα καρδιάκια μας τά 'παιρνε το ρέμα και τα τραβούσε κατά τη θάλασσα και τότε λέγαμε πως, πάει πια, τα καρδιάκια μας φύγανε για τα μεγάλα νερά να κουβαλήσουν ελληνικά καρδιάκια και τουρκικά κάστανα στα παιδιά των νησιών. Οι αδελφές μου όμως, η Ελένη και η Διαμάντω, δεν θυμούνται τίποτα, νομίζουνε πως το χωριό του πατέρα μας είναι μονάχα στα παραμύθια...

Το διήγημα "Τα παιδιά της θάλασσας" που δεν είναι για παιδιά - δεν είναι μόνο για παιδιά, πρωτοδημοσιεύτηκε στην τρίγλωσση Ανθολογία "Καλημέραχαμπ", κάθε κείμενο, ποίημα ή διήγημα σε τρεις γλώσσες, Ελληνικά, Γερμανικά και Τουρκικά, εκδόθηκε το 1992 στον εκδοτικό οίκο της Γερμανίας "Ρωμιούση" με επιμέλεια δική μου και της τουρκάλας φίλης μου Arguzoker και πολλούς, "πολυεθνικούς" μεταφραστές. Φυσικά ο πολυπολιτισμικός Έλληνας Γιώργος Ματζουράνης, ήταν από τους πρώτους που δέχθηκαν να πάρουν μέρος στο εγχείρημα αυτό, του οποίου τον λόγο της σύνθεσής του και την "αποστολή" του δεν χρειάζεται, ελπίζω, να τονίσω ιδιαίτερος. Το αναγνωστικό κοινό πάντως, τουλάχιστον τριμερές, ήταν πολυάριθμο και το βιβλίο δεν έχει χάσει το νόημα και την αποτελεσματικότητά του ως σήμερα!

Ο Γιώργος ωστόσο δεν ήταν ένας περιστασιακός λογοτέχνης που έγραφε που και που και κάποιιο διήγημα. Η συγγραφική του απασχόληση ήταν σταθερή συνισταμένη του βίου του και αποκρυπτογραφείται σε μια σειρά έργων με συνέχεια και συ-

ματοποίησης αυτής της εκδήλωσης, η κ. Μαρία Ναδάλη, πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Σίφνου, η ψυχή τέτοιων εκδηλώσεων. Από την πρώτη στιγμή ενθουσιάστηκε και εργάστηκε σκληρά για την επιτυχία της. Πολλές ευχαριστίες και στον Δήμαρχο Σίφνου κ. Αντρέα Μπαμπούνη για την συμπαράσταση του καθώς και στον πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Κώστα Σούλη, ο οποίος βοήθησε πάρα πολύ να πραγματοποιηθεί η εκδήλωση στη μνήμη του Γιώργου.

Θα ήταν άδικο να μην αναφερθώ και στην μοναδική παρουσία Ιερέα της Σίφνου, του πατέρα Ιωάννη Φαραύτη, που θέλησε να τιμήσει τη μνήμη του Γιώργου. Επίσης στον κ. Θεωρή Λιβάνιο, έναν άνθρωπο που συνεχώς προβάλλει τις παραδόσεις του τόπου του, που γνώρισε τον Γιώργο και τον εκτιμούσε πολύ. Ήρθε από την εκτελεστική Σέριφο μαζί με την σύζυγο του και τον ευχαριστούμε γι' αυτό. Πολλές ευχαριστίες και στον πρώην δήμαρχο Σίφνου κ. Ιωάννη Γερωντή, που δεν έλειψε ποτέ από εκδηλώσεις για τον Γιώργο. Να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερος τον κ. Νίκο Συρμαλένιο, βουλευτή Κυκλάδων του Σύριζα, ο οποίος ήρθε ειδικά από την Μήλο στην εκδήλωση. Άφησα τελευταίες τις ευχαριστίες μας για τον καλό μας φίλο Νίκο Κακάκη, ο οποίος ως γνήσιος Σιφνιώς, διάβασε τόσο αυθεντικά σιφναϊκά το διήγημα του Γιώργου " Καλωσορίσματα" από το βιβλίο "Καμένα χρόνια και καιροί" που είχε εκδώσει ο Γιώργος μαζί με τον αξέχαστο Μανώλη Κορρέ. Ευχαριστούμε επίσης όλους τους φίλους που μας τίμησαν με την παρουσία τους.

Σταθώ Ματζουράνη

"Τι καθαρή που είναι η Σίφνος."*

"Τι καθαρή που είναι η Σίφνος." Αθήνα: αποσιγήσα να επιπλήουν στη θάλασσα κι άδεια μπουκάκια στις παραλίες και σερβιέτες και σκουπίδια στα σοκάκια και τα περιτυλίγματα απ τα σουβλιάκια αφημένα εκεί που τα φάγατε, να τα παίρνει ο άνεμος.

"Τι όμορφη και γραφική και παραδοσιακή, όπως παλιά" - αθήνα να τρέχουν χείμαρροι τα νερά και τα χαρτιά στην τουαλέτα μέσα, κι ας ήξει μιν τα πετάτε (εσείς ξέρετε καλύτερα) και να βουλώνουν οι παραδοσιακοί μας βόθροι και να 'ρχονται Αυγουσιάτικα οι γραφικοί μας οι υδραυλικοί να ξεβουλώνουν, κι αν δείτε άνθρωπο στο δρόμο με άηγο ή μουλάρι να τον βρίζετε, γιατί οφείθουνε οι ντόπιοι να μη φαίνονται, να πάνε ήλιο παρακεί να ζούνε όπως παλιά, ή να ποζάρουνε για καρτ ποστά, αμίητοι και παγωμένοι.

Και "τι φιλόξενοι που είστε εδώ στη Σίφνο", αθήνα αγένεια κι ανωτερότητα και απαξίωση κι ο σεβασμός δικαίωμα του καταναλωτή (να τον λαμβάνει, όχι να τον δείχνει) κι η κατανόηση απούσα, γιατί εδώ είναι τόπος διακοπών και, πρσ θεού, μη σας περάσει απ το μυαλό πως είμαστε άνθρωποι κι εμείς, όπως κι εσείς, που ζούμε και δουλεύουμε κι εθιζούμε και κουραζόμαστε.

"Αύγουστος." Τι σημαίνει Αύγουστος; Τι σημαίνει καλοκαίρι; Υπομονή; Και να μετράμε τις μέρες να φύγετε; Καλή είναι η ευγνωμοσύνη, καλό είναι να εκτιμάμε τον τουρισμό. Καλό θα ήταν, όμως, να μας εκτιμάει κι αυτός. Κι ο σεβασμός είναι αμοιβαίος. Και δεν είναι κερτημένο δικαίωμα κανενός. Όπως τα αγαθά εκείνα που κόποις κτώνται: έτσι.

(Αθήνα: είναι κι εκείνες οι φορές που σου ήξει κάποιος "τι ωραία που είστε εδώ" και "πόσο μου αρέσει το νσί σας" και του χαμογελάς και ήες "να μας ξανάρθετε". Και το εννοείς.)

Δάφνη Καψάλη

* (... "Κημεμένο" από το Facebook)

Και πάλι περί... μπαστούρας!

Ο αγώνας για τη διάσωση της κτηνοτροφίας στα κυκλαδονήσια συνεχίζεται! Ο λόγος για την... απέλπιδα προσπάθεια των κτηνοτρόφων όλων των νησιών μας, ιδιαίτερα όμως των μικρότερων, να απαλλαγούν από την διάταξη - προϊόν Ευρωπαϊκής Οδηγίας, που καθιστά το μπασιούρωμα των ζώων ποινικό αδίκημα!!

Το θέμα, για το οποίο έχουμε γράψει επανειλημμένα, έφτασε με πρωτοβουλία του Αγροτικού Μελισσοκομικού Συνεταιρισμού Κιμώλου, με τη μορφή "Ανοικτής Επιστολής" στο γραφείο του Προέδρου της Βουλής κ. Νίκου Βούτση. Κοινοποιείται μάλιστα και στους

- Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα
- Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
- Γ.Γ. της Κυβέρνησης
- Αρχηγούς των Κομμάτων
- Βουλευτές του Νομού Κυκλάδων
- Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου
- Δημάρχους του Νομού Κυκλάδων
- Αγροτικούς - Μελισσοκομικούς Συνεταιρισμούς και ΕΝΩΣΕΙΣ του Ν. Κυκλάδων

- τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά ΜΜΕ
- Ημερήσιο και Περιοδικό Τύπο.

Στην τετρασέλιδη επιστολή παρουσιάζεται αναλυτικά το γνωστό στους αναγνώστες μας πρόβλημα και ζητείται η απαλλαγή των κτηνοτρόφων από την απειλή ποινικών κυρώσεων, και συγκεκριμένα αναφέρεται: "Εμείς προτείνουμε να μπει διάταξη στον νόμο που να λέει ότι η μπασιούρα επιβάλλεται στα ζώα στις Κυκλάδες λόγω της ιδιαιτερότητας και της φύσης του εδάφους (στα νησιά μας δεν υπάρχουν πεδιάδες και μεγάλες εκτάσεις π.χ. όπως Θεσσαλία κλπ.). Για να μπορούν ζώα, καλλιέργειες, δένδρα και άνθρωποι να συνυπάρχουν και να μπορεί να αναπτυχθεί ο Πρωτογενής Τομέας."

Την επιστολή υπογράφουν πλην του Συνεταιρισμού όλοι οι άλλοι (8 τον αριθμό) φορείς του μικρού γειτονικού μας νησιού.

Ας σημειωθεί ότι μετά τον πρόσφατο ανασχηματισμό το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ανέλαβε ο κτηνίατρος κ. Σταύρος Αραχωβίτης με υπουργό την επίσης κτηνίατρο κ. Ολυμπία Τελεγορίδου, γεγονός που δημιουργεί την ελπίδα ότι με τα επιστημονικά τους πλέον κριτήρια θα αντληθούν το πρόβλημα και τις ενδεχόμενες λύσεις, που και την υποψία περί δήθεν "βασανισμού"

των ζώων θα απορρίπτεται και την καταστροφή της κυκλαδικής κτηνοτροφίας θα αποτρέπεται! Ήδη στο Υπουργείο προγραμματίζονται ειδικές για το θέμα συσκέψεις με τους ενδιαφερόμενους κτηνοτρόφους, που, ας σημειωθεί ότι, προέρχονται από όλα τα μικρά κυκλαδονήσια ιδιαίτερα δε από τη Σίφνο, τη Φολέγανδρο, την Κέα (όπου τις τελευταίες μέρες συνελήφθη για παράβαση του νόμου μια γερόντισσα (!), που ευτυχώς αφέθηκε σύντομα ελεύθερη) την Κίμωλο και φυσικά τη Σίφνο.

Ο Πρόεδρος του Αγροτικού και Μελισσοκομικού Συνεταιρισμού Σίφνου, **Στρατής Βασάλος** μας παρακάλεσε να γράψουμε ότι "όσοι συνάδελφοι κτηνοτρόφοι παραμελούν τα ζώα τους και αδιαφορούν αν η μπασιούρα τους προκαλεί τραυματισμούς και προβλήματα είναι και δικοί μας "εχθροί" γιατί στην πράξη συμποτάρουν την προσπάθειά μας να διασώσουμε την κτηνοτροφία από μία λάθος απόφαση...".

μ.α

Μαγαζιά

Έχοντας ζήσει - κυρίως καλοκαίρια βέβαια - εδώ και 47 χρόνια τη Σίφνο και παρακολουθήσει παράλληλα την εξέλιξη της ως τόπου υποδοχής τουριστών Ελλήνων και ξένων, διαπιστώνει κανείς μία εντυπωσιακή εξέλιξη στο χώρο της πηλθώρα των σχετικών μαγαζιών, σκορπισμένων πλέον σε ολόκληρη τη Σίφνο.

Κάποτε, εκεί στη δεκαετία του '70, υπήρχαν τρία εστιατόρια - ταβέρνες στην Απολλωνία, ένα στον Αρτεμώνα κι' αργότερα δύο και εκεί, ένα στον Πλατύ Γιαλό, ένα στο Βαθύ. Σιγά - σιγά μας προέκυψαν σκόρπια δύο - τρία. Στις Αράδες, αργότερα στου Ποδητού κλπ.

Σήμερα λένε όσοι ξέρουν (δεν τα έχω μετρήσει!) ότι

Για τα ΕΛΤΑ και την Πλατεία Άη Γιώργη

Η πλατεία του Άη Γιώργη στην Καταβατή είναι ένα κόσμημα του χωριού και του νησιού. Βέβαια χρειάζεται κάποια έργα συντήρησης και... βελτίωσης. Έχει όμως και ένα σοβαρό αισθητικό πρόβλημα για το οποίο υπαίτια είναι τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ). Πρόκειται για τις θυρίδες τους, που είναι τοποθετημένες κατάφρασα, μπροστά στην εκκλησία του Άη Γιώργη.

(Φωτ. Αρχείο μ.α)

Κάτοικοι πλησίον της πλατείας, με αυξημένες αισθητικές απαιτήσεις, μας παρακάλεσαν να ... παρακαλέσουμε για λογαριασμό τους τα ΕΛΤΑ να απομακρύνουν τις θυρίδες από τις τοποθετήσεις σε άλλο κατάλληλο (π.χ στην είσοδο του χωριού, στην πλατεία Μακράκη).

Το αίτημα, μας ζητούν να υποβληθεί και στο Δήμο,

που μπορεί, με τη σειρά του, να ζητήσει την ικανοποίησή του από τα ΕΛΤΑ.

Ελπίζουμε να μη μιλάμε σε "ώτα μη ακούντων"...

Εξάμπελα και άλλα ...συναφή.

Για το **στεάδι** της (άσπρης) στάσης των Εξαμπελών γράψαμε κάτι στο προηγούμενο φύλλο. Νομίζετε πως ημάριξε κανείς; Μπα να κάνουν... Ήταν τόσο απλό και εύκολο. Μία καθαριότητα και μία φροντίδα έπρεπε να υπάρξει. Και όμως δεν έγινε! Το στεάδι εξακολουθεί και σήμερα να έχει τα χάλια που περιγράψαμε. Ίσως γιατί στο Δήμο μπορεί και να μη μας διαβάζουν. Κρίμα!

Τα **Εξάμπελα** έμειναν και φέτος το καλοκαίρι ως το μοναδικό χωριό του νησιού που δεν έχει χώρο στάθμευσης. Φέτος, με την ύπαρξη ενός συμπαθέστατου μουσικού καφενείου στο χωριό, που αγάπησαν οι Σιφνιοί και το γέμιζαν κάθε βράδυ, ερχόμενοι με τα αυτοκίνητά τους, το πρόβλημα οξύνθηκε σε βαθμό που από τον Άγιο Στυλιανό μέχρι το Ξυλόγειο Π. Μυτιληναίου να δημιουργείται αδιαχώρητο και από τις δύο πλευρές του δρόμου. Τα σχετικά σχόλια για το Δήμο ήταν αρνητικά και πολύ αιχμηρά. Ας ξαναδεί το πρόβλημα ο φίλος Δήμαρχος... Και με την ευκαιρία ας δει και το θέμα των βοθρολυμάτων, που ρέουν κάθε βράδυ στις παρυφές του δρόμου και αφαιρούν από τη Σίφνο τον τίτλο του "πιο καθαρού νησιού".

Μία πρόταση με την αφορμή τη σχετική με τη στάθμευση επισήμανση, ας μας επιτραπεί, για την οποία θα θέλαμε να ακούσουμε και άλλες απόψεις.

Η κατακόρυφη άνοδος των αφίξεων επισκεπτών τους καλοκαιρινούς μήνες, φέρνει μαζί της και τον πολλαπλασιασμό των αυτοκινήτων, ειδικά των Ελλήνων επισκεπτών. Έτσι πολλαπλασιάζονται και τα κυκλοφοριακά προβλήματα αλλά οξύνεται και το πρόβλημα της στάθμευσης. Προτείνουμε λοιπόν να μελετηθεί η επιβολή ενός τέλους στάθμευσης ύψους 5 (πέντε) ευρώ, που θα πληρώνει κάθε επισκέπτης οδηγός Ι.Χ, εφ' άπαξ (είτε κατά την άφιξη του στις Καμάρες ή ακόμα και

στο πλοίο, αν οι ακτοπλοϊκές εταιρείες δεχτούν να βοηθήσουν) και με το οποίο τέλος θα μπορεί να παρκάρε στους χώρους στάθμευσης του νησιού σε όλη τη διάρκεια παραμονής του. Φυσικά το τέλος αυτό δεν θα φορά αυτοκίνητα μόνιμων κατοίκων. Η είσπραξη αυτού του τέλους, που μπορεί να συμποσούται σε ένα σοβαρό ποσό αρκετών χιλιάδων ευρώ, θα χρησιμοποιείται από το Δήμο αποκλειστικά για την εννοίκηση χώρων στάθμευσης, την οργάνωση και συντήρησή τους, αλλά και ενδεχόμενες δαπάνες απαραίτητων κυκλοφοριακών ρυθμίσεων. Το θέμα ασφαλώς έχει νομικές, διαδικαστικές, λειτουργικές και άλλες πλευρές (π.χ γενικότερη σκοπιμότητα), γι' αυτό και προτείνουμε να μελετηθεί. Εννοείται πως οι επισκέπτες μας θα ενημερώνονται εγκαίρως και πριν την έναρξη του ταξιδιού τους για το τέλος στάθμευσης.

Για τα ντους στις παραλίες μεταφέρουμε, στο ίδιο σκεπτικό, μία πρόταση που μας κατατέθηκε. Το πρόβλημα της έλλειψης νερού είναι γνωστό και πολυσυζητημένο. Από την άλλη η ύπαρξη ντους στις παραλίες είναι απαραίτητη υπηρεσία προς τους λουόμενους, που μάλιστα αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση γαλάζιας σημαίας. Προκειμένου όμως η κατανάλωση νερού στα ντους, όπου σήμερα γίνεται εμφανής σπατάλη, να ελεγχθεί, προτείνεται η εγκατάσταση σε κάθε ντους κερματοδέκτη, που με 10 λεπτά του ευρώ θα παρέχεται αυτόματα νερό αρκετό για ένα ικανοποιητικό ντους. Αν ο λουόμενος, για κάποιο λόγο χρειάζεται περισσότερη ποσότητα νερού θα βάζει άλλο ένα δεκαράκι στον κερματοδέκτη. Έτσι απ' ενός θα περιορίζεται η... άσκοπη κατανάλωση νερού και απ' ετέρου θα δημιουργείται ένα ανταποδοτικό έσοδο για το Λιμενικό Ταμείο για τη συντήρηση του δικτύου, των αποδυτηρίων και γενικότερα των εγκαταστάσεων των παραλιών μας.

Οικόπεδα πλησίον οδού;

Ακούγεται ότι επί οικοπέδου που βρίσκεται στον ΠΑΡΑΝΟΜΟ δρόμο που ανοίχτηκε πριν μερικά χρόνια καταστρέφοντας το μονοπάτι από Αγ. Μαρίνα του Καδέ προς Μαύρο Χωριό και Άη Νικόλα τα' Αερινά, επιχειρείται η οικοδόμηση πολυτελούς(;) κατοικίας!

Το οικόπεδο, πριν πουληθεί, διαφημιζόταν ότι ευρίσκεται "επί της οδού". Ποιος οδού; Οδός ΔΕΝ υπάρχει.

Το οικόπεδο βρίσκεται επίσης μέσα στα όρια της περιοχής "NATURA 2000", που απ' όσο ξέρουμε ΔΕΝ επιτρέπεται καμία δόμηση.

Η υπενθύμιση γίνεται για την ενημέρωση τυχόν ενδιαφερομένων. Και για να πληροφορηθούν οι αγρότες μας πως κάθε παράνομος δρόμος, που γίνεται χωρίς μελέτες, εγκυμονεί τον κίνδυνο να έρθει αύριο ο κάτοικος της ...βίβας και να απαιτήσει την απομάκρυνση του μαντροκαθησιού γιατί θα βρίσκεται σε κατοικημένη περιοχή και θα τον ενοχλούν οι ...οσμές και θα τίθεται σε κίνδυνο και η υγεία του!